

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 46

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 8 d'octubre del 1996, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4926/96, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si està d'acord el Govern a no reformar el decret de l'ITV amb la finalitat d'aconseguir d'aquesta manera la ruptura del pacte de govern del Consell Insular de Mallorca. 1671
  - 2) RGE núm. 4927/96, de l'Hble. Sra. Diputada Miriam Muñoz i Laso de la Vega, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanyes de promoció i difusió de la Junta Arbitral de consum de les Illes Balears. 1671
  - 3) RGE núm. 4931/96, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solució a la llista d'espera per accedir a la teràpia amb metadona. 1672
-

- 4) RGE núm. 4709/96, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Maria Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a elaboració del decret de mínims de l'àrea curricular en llengua catalana. 1673
- 5) RGE núm. 4778/96, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a guardes de caça. 1673
- 6) RGE núm. 4934/96, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris i partida del pressupost en la qual es té previst pagar la inversió de 36 milions de pessetes signat per l'Ajuntament de Manacor. 1674
- 7) RGE núm. 4959/96, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de la infraestructura de desguàs de la ciutat d'Eivissa. 1675
- 8) RGE núm. 4960/96, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions del Govern central en el Pla de modernització del comerç. 1676
- 9) RGE núm. 4682/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a inversió de la baixa corresponent a la contractació de les obres del poliesportiu d'es Mercadal. **(Retirada)** 1677
- 10) RGE núm. 4779/96, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a codi ètic del govern autònom. 1677
- 11) RGE núm. 4929/96, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs del conservatori de música. 1678
- 12) RGE núm. 4932/96, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a motiu de l'endarreriment que sofreix la creació del centre de salut de Santa Eulàlia. 1678

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 4341/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a política de normalització lingüística a l'administració de justícia de les Illes Balears. 1679

III.-PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2124/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a projecte de llei de carreteres paisatgístiques de les Illes Balears. 1687

- IV.- **DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ** de l'escrit RGE núm. 4001/96, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, relatiu a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació turística. 1693

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començam aquesta sessió plenària segons l'ordre del dia previst.

I.1) Pregunta RGE núm. 4926/96, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si està d'acord el Govern a no reformar el decret de l'ITV amb la finalitat d'aconseguir d'aquesta manera la ruptura del pacte de govern del Consell Insular de Mallorca.

El primer punt fa referència a preguntes, i la primera la formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si està d'acord el Govern a no reformar el Decret de la ITV amb la finalitat d'aconseguir d'aquesta manera la ruptura del pacte de govern del Consell de Mallorca. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Esta pregunta tiene una brevísima historia y es que en diciembre del 95, la Sra. Estaràs manifestó estar dispuesta a modificar el decreto que permitía la explotación directa por parte del consell insular, si éste se lo pedía. "El Govern dispuesto a que el CIM tenga el control directo de la ITV", se publicó, "el Govern ofrece al CIM la gestión directa de la ITV", "el Govern dispuesto a cambiar la ley para que el Consell de Mallorca gestione directamente la ITV".

En febrero del 96, el consell insular dio los primeros pasos para posibilitar la modificación del decreto, pero nos encontramos con que en septiembre del 96 se publica -palabras en boca de la Sra. Estaràs, consellera de la Presidencia que dice: "Si la reforma del decreto sirve para dar estabilidad al pacto, no se reformará".

El sentido de la pregunta es el siguiente, no me interesa saber en este momento si el Govern balear piensa modificar o no el decreto a que se refiere la pregunta, tampoco me interesa cuál es su opinión respecto al pacto de gobierno del consell insular, no es éste el sitio para ello, lo que exactamente me interesa es conocer si es criterio político del Govern utilizar su capacidad normativa para perjudicar el gobierno de otra institución política soberana y digna de igual respeto.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Ho lament, Sr. Diputat, però té vostè mala informació, perquè en cap cas no vaig manifestar això, ni públicament ni privadament; vaig tenir reunions, com a vicepresidenta, en aquells moments, amb els treballadors i els vaig dir una cosa que desgraciadament és certa, que estaven enmig un poc d'una batalla política. No vaig dir res més que això, no sé com s'ha pogut interpretar una frase com aquesta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En cualquier caso, puede que sea cierto, puede que no, la interpretación que dan todos los que estuvieron presentes en esta reunión es que se dijeron estas palabras y otras similares, tomémoslo en principio como un arrepentimiento no confesado, pero de todas maneras sí debemos decir que cuando estamos hablando de relación entre instituciones y no entre partidos políticos, estas relaciones tienen que hacerse dentro de un respeto a lo que es el interés general por encima del interés de partido, puede que resulte difícil cambiar la inercia que existe de tantos años en que el interés general se ha confundido, a este nivel, con otros intereses que no es el caso relatar aquí; pero, por el bien de todos, hay que rectificar, modificar y procurar que ese interés general prevalezca. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies. Sr. Diputat, supòs que això de la inèrcia de tants d'anys ho deu dir per l'època socialista, no tenc cap dubte que l'interès general ha de primar sempre sobre interessos particulars. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4927/96, de l'Hble. Sra. Diputada Miriam Muñoz i Laso de la Vega, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanyes de promoció i difusió de la Junta Arbitral de consum de les Illes Balears.

Passam a la segona pregunta que formula la diputada Sra. Miriam Muñoz, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanyes de promoció i difusió de la Junta arbitral de consum de les Illes Balears. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. MUÑOZ I LASO DE LA VEGA:

Gracias, Sr. Presidente. Hace unos meses, la Dirección General de Consumo reconoció la utilidad del sistema de arbitraje y la buena acogida entre empresarios y consumidores. También reconocía que para el mantenimiento y consolidación de este sistema, era necesaria una fuerte campaña de promoción, por eso realizamos la siguiente pregunta: ¿Ha realizado el Govern de la Comunidad campañas de promoción y difusión de la Junta arbitral de consumo de las Islas Baleares entre empresarios y consumidores?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivamente ha habido mucha gente que se ha adherido a la campaña de la necesidad de que se utilice el arbitraje en consumo, hasta 340 empresas, podría decir, pero ciertamente vamos a iniciar una campaña que costará aproximadamente 2 millones de pesetas dirigida a dar a conocer precisamente el emblema de establecimiento adherido para conseguir un mayor afianzamiento del sistema. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. MUÑOZ I LASO DE LA VEGA:

Gracias, Sr. Presidente. La promoción del sistema de arbitraje, además de hacer campañas de publicidad, para ser eficaz tendría que ir ligada al fácil acceso de este servicio entre consumidores y usuarios, y creo, por lo menos en las islas menores, que los ciudadanos de los pueblos no tienen este fácil acceso; creemos que además de una campaña, por muchos millones o 2 millones que se empleen, debe ir acompañada de este fácil acceso. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, coincido, efectivamente debe hacerse así, no obstante en algunos municipios importantes, como puede ser Maó, que han solicitado gestionar el arbitraje, no ha surtido el efecto deseado, puesto que en dos años no han conseguido hacer más que dos arbitrajes. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4931/96, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solució a la llista d'espera per accedir a la teràpia amb metadona.

Passam a la tercera pregunta que formula la diputada Maria Àngels Leciñena, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solució a la llista d'espera per accedir a la teràpia amb metadona. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. La pregunta queda formulada en sus propios términos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li he de dir que per enquadrar clarament el problema de la utilització de metadona, hem de veure que no es tracta que manqui subministrament de metadona, sinó que les institucions que fan aquest servei puguin tenir la capacitat per assistir les persones que necessiten la metadona. En aquest cas concret, jo li podria dir, per exemple, que la Conselleria de Sanitat no té ningú pràcticament, crec que són quatre persones, avui, en llista d'espera; el problema ens el trobam en altres serveis que poden donar altres institucions dins l'àmbit de Palma, i també dins l'àmbit de tot Mallorca, que sí es troben amb problemes, i en aquest sentit, es mantenen converses, bé ho saben els responsables, dirigides a aconseguir que es puguin evitar aquestes llistes d'espera i que totes les persones que vulguin entrar dins un programa de metadona hi puguin entrar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, la problemática que a mí me han planteado es más amplia que la que usted dice, y yo creo que estos pacientes con un problema de drogadicción tienen el mismo derecho a la salud, es decir a tener tratamiento adecuado que cualquier otro ciudadano de nuestra comunidad. Entonces yo creo que se debe de hacer un mayor esfuerzo por parte de la conselleria en habilitar, entre otras medidas, mayores centros, puntos de distribución de metadona, para facilitar el acceso a los drogadicctos que quieran acogerse a estos programas de tratamiento sustitutivo con metadona. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li he de dir que efectivament els esforços del Govern van dirigits a aconseguir una descentralització territorial dels llocs on es reparteix, on es dona la metadona. Estam en converses, tant amb el consell insular com amb l'ajuntament de Palma, com amb el col·legi de Farmacèutics, per aconseguir aquesta redistribució territorial que segurament permetria evitar que es produïssin llistes d'espera en el subministrament de metadona. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 4709/96, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Maria Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a elaboració del decret de mínims de l'àrea curricular en llengua catalana.

Passam a la pregunta següent, que formula la diputada Sra. Catalina Maria Bover, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a l'elaboració del decret de mínims de l'àrea curricular de la llengua catalana. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, quan pensa el Govern balear o la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports que vostè presideix, elaborar el decret de mínims de l'àrea curricular en llengua catalana?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Bover, amb molt de gust dir-li que estam fent ja aquesta feina, així ho vaig contestar a la darrera sessió plenària al Sr. Crespí, jo en aquests moments, lògicament, no li puc oferir una data concreta, però sí li puc manifestar que hi ha aquesta intenció i li puc garantir que es farà aquest decret. No li puc donar cap data. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Només recordar-li al Sr. Conseller que tot el professorat de centres d'àmbit infantil, secundari i primari, es basa en els decrets de mínims per elaborar després els seus documents, ja siguin projectes lingüístics o projectes curriculars. Per a nosaltres seria positiu que per al curs proper, per al 97-98, aquest professorat ja pogués tenir aquest instrument per poder fer feina. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Jo també esper i crec que en aquest any que resta es pugui complir l'objectiu que vostè demana. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4778/96, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a guardes de caça.

Passam a la pregunta següent que formula el diputat Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a guardes de caça. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. El tema és si efectivament el Govern considera raonable tenir al servei de l'Administració autonòmica i més concretament de l'empresa Sefobasa, guardes de caça que també vigilen vedats privats i que, a més, no tenen autoritat per fer denúncies o exercir qualsevol tipus d'autoritat davant possibles infraccions.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. En particular hi ha quatre persones fent un suport tècnic al que són guardes forestals, només recordar-li, Sr. Diputat, que els guardes forestals i aquest suport tècnic fan controls de vedats privats en el sentit que els titulars no cacin a temporades de veda, hi ha un control evident respecte d'usos de caça. El personal que fa aquesta aportació de temps, el que fa, més que altra cosa, és cooperar amb el guarda forestal en tasques molt determinades, com puguin ser control cinegètic, millores respecte de certs tractaments selvícoles, caça de cabres amb control, etc. La manca de personal a Guarderia Forestal a vegades obliga a cercar solucions híbrides que no són perfectes, però poden ser operatives. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOLE:

Sí, la figura de l'ajudant o de l'assistent tècnic del guarda forestal, és una figura una mica estranya, en principi, o almanco a nosaltres ens ho sembla, perquè lògicament el que seria raonable seria tenir una plantilla més ampla de guardes forestals que poguessin exercir totes les competències i la pròpia autoritat inherent a la seva funció, això, com sap molt bé el Sr. Conseller, ve d'una llarga història d'incorporació a la plantilla de Sefobasa, de persones que treballaven per la Federació de Caça, incorporació que alguns lliguen a la presència, entre ells, entre aquest petit col·lectiu, de qualque persona estretament emparentada amb la persona que en aquests moments més comanda al Partit Popular, naturalment no parl del Sr. Verger. La solució lògicament seria la funcionarització d'aquestes places i tenir una plantilla a Sefobasa que efectivament pogués complir aquestes funcions de vigilància del compliment de la Llei 4/89, de conservació d'espais naturals, de la Llei de caça i fins i tot d'aquells aspectes del Codi Penal que són propis de la seva funció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat, tant de bo poguéssim tenir més guardes forestals i suprimir, tal vegada, figures auxiliars que, com li dic, són tal vegada uns pegats. Dit això, només intentar destacar que em sap molt de greu que constantment, de forma directa o indirecta, es pugui atacar una empresa pública que té una definició realment molt defensable, volem intentar que aquesta empresa realment es reconegui en un factor molt important, que és el manteniment ambiental d'aquestes illes, i és una pena que per a, per be o per ce, cada dia tenguem una notícia que pugui ser discordant respecte del bon futur de l'entitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) RGE núm. 4934/96, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris i partida del pressupost en la qual es té previst pagar la inversió de 36 milions de pessetes signat per l'Ajuntament de Manacor.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a criteris i partida del pressupost amb els quals es té previst pagar la inversió de 96 milions de pessetes, signada amb l'ajuntament de Manacor. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, el passat dia 6 d'agost vàrem poder llegir en els mitjans de comunicació que el conseller de Turisme i l'ajuntament de Manacor havien arribat a un acord per a la inversió de 160 milions de pessetes per a millores a distintes zones turístiques d'aquell municipi. D'aquests 160 milions de pessetes, la Conselleria de Turisme, suposadament, hi aportava un 60%, el que feia 36 milions per a l'exercici del 96 i 60 milions per al del 97. Ens podria explicar amb quins criteris i de quina partida del pressupost de la conselleria té previst pagar la inversió de 96 milions de pessetes signat amb l'ajuntament de Manacor?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Marí, no sé de lo que me habla, sinceramente, no sé de lo que me habla. El día 6 de agosto yo no estaba en Mallorca, estaba fuera, en Santander concretamente, y la verdad es que no tuve ocasión de leer la noticia. Yo estaba sorprendido con su pregunta porque me habla de firmar, se supone que un convenio, porque en la pregunta no lo dice, de 96 millones de pesetas, y a mí no me salen los números. Vamos a ver, con el ayuntamiento de Manacor hay lo siguiente: están en marcha cuatro proyectos para los cuales hay cuatro convenios firmados, uno, el centro de interés turístico nacional en Calas de Mallorca, que la anualidad para este año es de 45.659.807 pesetas, de los cuales, bueno ha habido una baja de 3.839.000, y hasta este momento se ha abonado por parte de la conselleria, 8.438.712, está en marcha la obra. Del fondo de remanentes está la peatonización de la calle Lluç que tiene un presupuesto total de 6.490.000, a la conselleria le corresponden 3.894.000, la peatonización entre Alameda de los Pins y Camí de la Mar de S'Illot, primera fase, el presupuesto total es de 59.050.000 pesetas, a la conselleria le tocan 35.430.000 y la iluminación de Portocristo con un presupuesto total de 12.005.000 y pico de pesetas, de los que a la conselleria le tocan 7.203.000. Todo eso, yo lo he sumado aquí, ahora, y me sale un total de 123.205.000 pesetas en total, de los cuales le corresponde a la conselleria 88.347.000 pesetas, en números redondos, que están en las partidas presupuestarias, si quiere le doy los números, pero son las partidas presupuestarias normales de nuestro presupuesto para el año 96.

Después, aparte de eso, el ayuntamiento de Manacor ha presentado otros proyectos, alguno al segundo plan de esponjamiento, etc., pero de todo eso no hay nada decidido, ni nada firmado, ni ningún convenio firmado. Como digo, no sé esa noticia que usted me dice que salió en el periódico, y esos números no me coinciden absolutamente con ningunos, ni siquiera sumando lo que ahora ha presentado el ayuntamiento, las cosas que están sin valorar, si se suman a estos 123 millones, tampoco me salen los 160, ni lo que tocaría a la conselleria me salen 96, es decir que no sé de dónde sale esa información. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies. Bé, el que vull dir al Sr. Conseller, és que nosaltres feim, evidentment, un seguiment de premsa i quan surten aquestes notícies intentam valorar-les i després fer un seguiment. En veure que no hi havia cap desmentit per part de la conselleria que això hagués estat així, per això li hem fet aquesta pregunta. De qualsevol manera, vull dir que aquestes notícies, seria convenient que la Conselleria de Turisme, una vegada que surten d'una manera errònia, com ens ha dit el Sr. Conseller, els desmenteixi, perquè clar, això crea malestar a molts de municipis i també a molts de ciutadans que poden pensar que es fan convenis concrets a moments o convenis puntuals a moments concrets amb municipis i els altres que poden necessitar també d'aquestes ajudes o d'aquests romanents que pot tenir la conselleria per invertir, no s'hi poden acollir. Per tant, jo accept les seves explicacions, però així i tot el que li demanaria és que quan surten notícies d'aquestes que són equivocades, com vostè ha dit, que la conselleria, que té mitjans per això, es preocupàs per desmentir-les, només perquè els ciutadans o els altres municipis puguin pensar que existeix un cert favoritisme cap a un municipi concret en un moment concret també. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Marí, no estoy de acuerdo con usted, es decir, si la conselleria tiene que dedicarse a leer la prensa todos los días, todos los medios de comunicación, a escuchar todos los medios de comunicación y contestar y contrastar todas las informaciones que dan los medios de comunicación, estaríamos perdidos. Yo creo que lo que tenemos que hacer son estas cosas, cuando ustedes las piden, y lo que ustedes tienen que hacer es leer menos prensa y trabajar un poco más, y ocuparse de enterarse de las cosas, no a través de los medios de comunicación, porque eso resulta muy fácil, pero claro, uno, cuando sólo se fía de eso, pues a veces se equivoca. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 4959/96, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de la infraestructura de desguàs de la ciutat d'Eivissa.

Passam a la pregunta següent que formula el diputat Sr. Vicent Tur, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres d'infraestructura de desguàs de la ciutat d'Eivissa. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Supòs al Sr. Conseller completament informat dels problemes que pateix la ciutat d'Eivissa quan fan quatre gotes o una ruixada mínimament important, s'inunden els carrers, (...) els motius que hem dit algunes vegades en aquest parlament i que no cal ara exposar. La pregunta és, sabent que el Govern s'ha compromès reiteradament a fer unes obres de desguàs per evitar aquestes inundacions, a pesar de les promeses reiterades, la pregunta concreta és quan pensa el Govern, quan té previst iniciar aquestes obres? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, dia 25 d'aquest mes s'obrin les pliques d'un concurs per fer una millora del Torrent de la Llavenera, és donar-li una sortida directa a la mar que avui en dia està segada. Per altra banda, ha de pensar que a Eivissa capital, a la ciutat, la inversió necessària per donar una solució perfecta al problema pot pujar a l'ordre de 2.000 milions de pessetes, és un tema que cal abordar per fases, hi ha presentat al ministeri un programa de despesa, però per desgràcia, el pressupost del 97 del ministeri fa una previsió de despesa de 830 milions pel que és el Torrent de Manacor, aquí, a Mallorca, i deixa per a l'any 98, el tema d'Eivissa. És un tema que vull intentar resoldre a nivell de Ministeri de Medi Ambient a Madrid, perquè sincerament passam pena tots d'aquesta dificultat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. *Cuan largo me lo fiais*, jo esperava almanco un compromís més proper, no el 98, que en qualsevol cas encara està enlaire que es pugui confirmar en el 98. La veritat és que el problema és urgent, el pateixen els ciutadans d'Eivissa massa reiteradament. Aquest projecte de què s'han d'obrir les pliques en dates properes no resol el problema de la ciutat, serà un projecte annex i que segurament és correcte que es faci, però no té res a veure amb el problema que li plantejàvem. Per tant, el que sí li demanàrem és que s'ho prengui més seriosament, podem estar d'acord que el pressupost i el cost serà elevat, però aquest problema que té la ciutat és fruit d'una mala planificació de les obres públiques que allà s'hi han realitzat, i per tant crec que és qüestió que se li doni solució com més aviat millor, no deixar-ho per al 98 o per a més endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President, Sr. Diputat. estic d'acord que faria molta falta abordar això com més aviat millor, com li dic, per desgràcia, el pressupost del Ministeri de Medi Ambient per a l'any 97 és restrictiu; després de molt de treballar ha pogut entrar un projecte que tenia realment una espera llarga, que era Manacor, i li he de dir que intentaré resoldre això enguany, el que passa és que és un projecte de tal entitat que ens desborda econòmicament, hem de comptar al el Govern central per intentar donar una solució real al problema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4960/96, de l'Hble. Sra. Diputada Carme Garcia i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions del Govern central en el Pla de modernització del comerç.

Passam a la pregunta següent, que formula la diputada Sra. Carme Garcia, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions del Govern central al Pla de modernització del comerç. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Per tal que no ens acusin que només ens mirem la premsa i per contrastar allò que els consellers informen a la premsa i no a aquest parlament, volem saber quines aportacions farà el Govern central pel desenvolupament del pla marc de modernització del comerç a les Illes Balears i durant quins exercicis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Continuem parlant de premsa. Aquest conseller no té record d'haver parlat de les aportacions del Govern a la premsa, i sí a la compareixença que va fer a la comissió d'Economia aquest dia passat. En aquest moment, el conveni està pendent de firma i representarem l'1'6% de la dotació estatal, que ascendeix a uns 22 milions de pessetes. De totes maneres, li he d'aclarir, Sra. Garcia, que el pla de modernització del comerç és un pla exclusivament autonòmic, i que únicament, vostè es deu referir al pla marc de comerç del Govern central. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Sí, gràcies, Sr. President. Evidentment, em referia al pla marc de modernització del comerç. De totes maneres, sense voler entra en polèmica que el Govern que actualment governa a Madrid ha pujat o ha baixat les inversions, si aporta o no aporta prou doblers, no hi vull entrar, jo supòs que cada dia quedarà més lluny aquella frase que va pronunciar qui llavors era candidat a la presidència del Govern, el Sr. Soler, de romandre a les portes dels ministeris. Només volia sentir el que els comerciants ja li han denunciat, 22 milions de pessetes per un pla que significava i que es va vendre des d'aquí com un gran pla d'inversions per al comerç. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. He de dir-li, Sra. Garcia, que la dotació pressupostària per a l'any 96, està en funció de la prorrogació de pressuposts que va de l'any 95 que va redactar el govern del Partit Socialista, per tant, ara no vengui a exclamar-se que hi hagi molta o poca dotació, el fet és aquest, que en el 95 es varen dotar els pressuposts com el govern socialista va decidir i al 96 es varen prorrogar. En aquests moments, com vostè sap, el pla s'ha suspès per ordre ministerial, i dia 22 hi ha una reunió a Madrid, a nivell de directors generals, on es debatrà el futur d'aquest pla marc de comerç i on la Comunitat Autònoma de les Illes Balears intentarà que s'augmenti en el possible l'aportació cap a la nostra comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 4682/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a inversió de la baixa corresponent a la contractació de les obres del poliesportiu d'es Mercadal.

La següent pregunta, queda retirada.

I.10) Pregunta RGE núm. 4779/96, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a codi ètic del govern autònom.

Passam a la pregunta que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a codi ètic del govern autònom. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Moltes gràcies, Sr. President. La pregunta queda clarament formulada en els seus termes, només vull aclarir que la informació de premsa, eh?, se suposa que el Govern autònom paga a molta gent en el gabinet de premsa, per estar ben assabentat del que surt a la premsa sobre el que ell diu, però vaja, tanc aquest parèntesi. (...) va sortir barrejada entre codi ètic pel Partit Popular, codi ètic pel Govern, evidentment, si duc aquesta pregunta al plenari és pel que afecta el codi ètic del Govern autònom, les seves intencions respecte al mateix govern i perquè efectivament consider que és un tema de transcendència política. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com sap qualsevol pot presentar una denúncia sense fonament al jutjat, imputat no vol dir mai processat ni culpable i, per tant, pensam que el Govern mai no podrà un judici paral·lel al que és l'Administració de Justícia i feim valer l'article 24.2 de la Constitució, de presumpció d'innocència. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Sí. Jo lament que la resposta hagi estat una confirmació d'aquesta informació de premsa, contradiu òbviament aquesta resposta el que és el discurs global del Partit Popular, contradiu, i això és més greu encara, el que la societat demanda, que són mesures efectives de la moralització de la vida pública, aquí, a les Balears i per tot, no? Hi ha una enorme sensibilitat que una posició com la seva o com la que ha manifestat no satisfà, i lògicament constitueix en sí mateix, en la seva estructura interna, el raonament, un despropòsit, perquè nega la responsabilitat política, només parla de la responsabilitat judicial. I és un despropòsit fins i tot, perquè esperar sentència ferma, no només significa el que acab de dir, és que queda tan enfora de la realitat que quan hi hagi una sentència ferma, per exemple, per a un conseller d'aquest actual govern autònom, és que ja no serà president de la Comunitat Autònoma qui actualment proposa aquest codi ètic. Realment, dir a això codi ètic és un sarcasme per a l'opinió pública.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Grosske, vostè em parla d'injustícies, i quina injustícia més grossa condemnar abans que condemni un jutge. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4929/96, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs del conservatori de música.

Passam a la pregunta següent que formula el diputat Sr. Andreu Crespi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs del conservatori de música. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta es basa en la situació anòmala i excepcional que ha patit aquest centre educatiu dependent del Govern, que és fruit d'una política de no realitzar allò que és la seva obligació, que seria que aquestes illes tinguessin ja avui un conservatori en condicions. Per tant, voldríem saber en quines condicions, quan i com ha començat el curs o començarà, en totes i cadascuna de les àrees que imparteix el conservatori.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, dia 21 d'octubre començaran les classes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, Té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Aquesta vegada sí que hem sentit un compromís concret. No li demanaré a quina hora, però li demanaré, en totes i cadascuna de les especialitats començaran adequadament, amb les professors necessaris i les instal·lacions adients, ja que aquest conservatori ara tindrà una multidispersió a la nostra ciutat?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Amb totes, a excepció de la secció de dansa que haurà començat abans. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 4932/96, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a motiu de l'endarreriment que sofreix la creació del centre de salut de Santa Eulàlia.

Passam a la darrera pregunta que formula la diputada Sra. Maria Àngels Leciñena, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a motiu de l'endarreriment que sofreix la creació del centre de salut de Santa Eulàlia. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Dado que hace largo tiempo que se habla de la construcción de un centro de salud en Santa Eulàlia, incluso me atrevo a decir que años, y que es uno de los objetivos de la Conselleria de Sanidad, nos preguntamos a qué se debe tal retraso en la creación de este centro. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivamente, desde que en noviembre del 94, el ayuntamiento de Santa Eulalia solicitó convertir el ambulatorio en centro de salud, se ha sucedido todo un camino bastante largo y prolijo que le ahorraré, para decirle que finalmente en este momento ya tiene el ayuntamiento de Santa Eulalia un solar en disposición de que se pueda construir el centro de salud y que, a demás, en el anteproyecto de presupuestos del año que viene, la Conselleria de Sanidad ha presupuestado la parte correspondiente al plan para la construcción de este centro, con lo cual si todo va según lo previsto, durante el primer semestre del año 97, es bastante probable que se puedan iniciar las obras de este centro.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Nos alegramos de por fin se vaya a crear este centro de salud, dadas las ventajas que aporta el nuevo sistema sanitario de salud de primera, de los centros de salud, sobre todo a nivel preventivo para que se puedan desarrollar programas tan importantes como "El niño sano", "Plan integral de personas mayores", "Diabetes", "Hipertensión" que en el sistema tradicional no se vienen desarrollando.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.1) Interpel·lació RGE núm. 4341/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a política de normalització lingüística a l'Administració de Justícia de les Illes Balears.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència a la Interpel·lació núm. 4341/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a política de normalització lingüística a l'Administració de Justícia de les Illes Balears. Per fer-ne la defensa, té la paraula el diputat Sr. Josep Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, supòs que amb aquesta interpel·lació ens posarem d'acord a l'hora d'avaluar l'estat en què es troba el procés de normalització lingüística a l'Administració perifèrica, amb el que és possible que no estiguem tant d'acord és amb el paper que ha de jugar el Govern balear i amb quines són les iniciatives que s'han de posar en marxa per aconseguir arranjar una situació que és difícil.

Podríem començar, i ens posam en situació, si li sembla bé, anem a la primavera, un dia de bon temps, el president d'una comunitat autònoma ha d'anar a declarar per un cas obert al jutjat, hi ha una certa expectació, intranquil·litat, què passarà, mitjans informatius, fotografies, el president arriba a declarar i, com és normal, demana poder declarar en la llengua pròpia, el jutge no l'entén i, com que no l'entén, encara que sembli que no pot ser, han de fer venir un traductor per ajudar aquesta declaració. És una cosa que pot passar, pot passar aquí, a Balears, però no sé si ens podem arribar a imaginar que açò passi per exemple amb el president Pujol declarant a un jutjat de Barcelona, amb ajuda d'un intèrpret, o del president Ardanza declarant a un jutjat del País Basc, és més difícil entendre que açò pugui passar.

Aquesta interpel·lació, lògicament, no ve donada ni motivada per les vicissituds d'una persona en concret, lògicament, no ve donada per aquest motiu, és una qüestió general que afecta en general la població, l'altre dia al diari *Menorca*, per no anar més enfora, fa tres dies, sortida una informació sobre el judici a un insubmís, i la informació destacava sobretot que *la vista oral duró alrededor de veinte minutos y tuvo que celebrarse con la ayuda de un traductor, pues la fiscal carecía de conocimientos de catalán, hizo de traductor un oficial del juzgado de primera instancia de Mahón*. És una qüestió global, general, no individual.

Tots sabem que la Comunitat Autònoma no té competències en matèria de l'Administració de Justícia, no té competències, i hauria de ser per a nosaltres uns dels punts de reivindicació estatutària, però no tenir competències no vol dir que s'hagi de practicar el nihilisme davant les resistències a la normalització lingüística a l'Administració perifèrica de l'Estat, i particularment a l'Administració de Justícia a les Illes Balears.

Esquerra Unida ve a plantejar una qüestió problemàtica, reconeguda per tothom com un dels punts més greus per on fa fallida açò que deim procés de normalització lingüística, per un dels punts més greus per on fa fallida, dins el que seria normalització lingüística a l'àmbit oficial, procés en el qual ens obliga l'Estatut d'Autonomia i també la Llei de normalització lingüística, a nosaltres, i la Constitució al Govern de l'Estat espanyol, perquè així ho determina en la seva labor executiva. Sense cap dubte, i sense voler dir que la situació en altres àmbits de l'Administració perifèrica sigui molt millor, la realitat de la nostra llengua a l'àmbit de la Justícia és preocupant. El món jurídic i judicial funciona fins ara bàsicament en castellà, en conseqüència, el dret a emprar la llengua pròpia com un fet normal, no és tingut en compte en aquests àmbits, i açò que li dic no és cap falòrnia, no és cap falsedat, ni tampoc cap exageració, és un fet normal, constatat, que tothom pot comprovar.

A Catalunya, que és una comunitat, tots hi estarem d'acord, molt més avançada en el procés de normalització lingüística, també resulta que és un món on és molt difícil entrar-hi, amb moltes problemàtiques. Només llegiré un paràgraf de Josep M. Puig, de l'Informe que va fer del Consell de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Catalunya, dia 6 d'abril de l'any passat: "A cap dret -diu ell- el d'adreçar-se en català a jutges i tribunals, però, és il·lusori, ja que la major part de jutges i magistrats, així com el personal de l'Administració de Justícia, secretaris judicials, en primer lloc, no l'entenen, l'entenen poc o, simplement, no el volen entendre. D'altra banda, com podrà fer-se real aquella possibilitat que les actuacions que es facin en català, es facin en català si no el saben escriure". Açò passa a Catalunya, però a Balears és pitjor la situació.

El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, un mallorquí, Guillem Vidal, manifestava a la Universitat Internacional d'Eivissa, celebrada aquest any, el juliol del 1996, manifestava, Guillem Vidal: "La normalització lingüística als jutjats de Balears ha de ser impulsada des del Govern balear" i, per tant són necessaris "un departament especial, una infraestructura i una voluntat política de normalitzar la vida pública". Estam d'acord amb Guillem Vidal quan afirma que el Govern balear ha d'actuar i quan afirma, ell també, que la situació de la normalització lingüística als jutjats de Balears es troba sota mínims.

No estam tant d'acord quan diu que aquesta feina, aquesta responsabilitat és del Govern balear únicament i exclusivament, que és el Govern balear qui se n'ha de fer càrrec, l'Estat espanyol també hi està compromès, en compliment de la Constitució, jo no sé, perquè no ho sé, i com que no ho sé ho he de dir, si el dret a la llengua pròpia és un dret, un principi constitucional bàsic o un dret d'aquests que deim darrerament de segona generació, quan hem parlat des d'Esquerra Unida de la qüestió de pensions i seguretat social, que eren drets de segona generació. Jo no sé si el dret a emprar la llengua pròpia és un dret principal, prioritari o és un dret de segona generació, el que sí sé és que són moltes, moltes les generacions que no han pogut exercir aquest dret dins l'àmbit de la Justícia, i ja que parlam de justícia, deixarà que li digui que consider que açò no és just.

Santiago Vidal i Marsal, magistrat, a les Jornades sobre Administració de Justícia aquest passat mes de març manifestava: "A tothom li resultaria incomprensible que un jutge català manifestàs que no comprèn l'idioma castellà, i, en canvi, ens sorprèn que es trobi una cosa d'allò més normal que un jutge castellà, que treballa aquí, s'excusi en el fet que no comprèn l'idioma propi del nostre país". És una definició molt clara de quina és la situació. Ell es referia a Catalunya, lògicament, però també ho podem considerar al cas de Balears.

L'Administració central té una responsabilitat, la té i l'ha incomplida durant aquests anys, però l'Administració autonòmica també la té, també la té, fer possible l'ús oficial de la llengua en tots els àmbits, i igualment l'ha ignorada. Vostè després segurament em donarà xifres, no moltes, i m'explicarà què ha fet el Govern balear; jo, no passi ànsia, perquè li diré el que ja sé, perquè anteriorment li hem demanat.

Què ha fet el Govern balear en matèria de normalització lingüística a l'Administració de Justícia? L'any 1990, a partir d'un conveni amb el Tribunal Superior de Justícia de Balears, es van realitzar uns cursos de català per al personal al servei de l'Administració de Justícia, s'hi van dedicar 450.000 pessetes, l'any 1990, aquell any aproximadament es van gastar 400 milions de pessetes en publicitat, a les Illes Balears, per part del Govern; 400 milions en publicitat, 450.000 en normalització lingüística a l'àmbit de la Justícia. L'any 1991 es va signar un altre conveni, aquest amb el Consell General del Poder Judicial, però aquí ja no hi havia aportació econòmica, o almanco la resposta que tenc del Govern no significa, no diu quina aportació hi havia, ni en parla, és la resposta que he rebut. De llavors ençà, res.

Quines són les actuacions previstes per a l'any 1995?, dit amb el parèntesi que sempre feim, l'any 1996, any del gran impuls a la normalització lingüística, inspirada per l'anterior president d'aquesta comunitat, obrí cometes per donar la resposta que m'ha fet arribar el Govern balear, i diu: "El Govern balear ofereix anualment cursos de català als quals pot assistir-hi el personal de l'Administració de Justícia". Tanc cometes. Ho han sentit bé, hi pot assistir el personal de l'Administració de Justícia, de la Seguretat Social, d'Hisenda, de Ports, de Duanes, la Guàrdia Civil, la Policia Nacional, clar que hi poden assistir, faltaria més, hi poden assistir. Sí.

Fa unes setmanes, el Parlament de Catalunya va aprovar una sèrie de mesures, per unanimitat, per unanimitat, votades també pel Partit Popular, encara del Sr. Vidal Quadras, per avançar en matèria de normalització lingüística a l'Administració de Justícia: "1. Instar al Consell General del Poder Judicial perquè els jutges que optin a una plaça a Catalunya hagin de superar un curs en llengua catalana i un coneixement de dret civil català. 2. Instar el Consell General del Poder Judicial perquè promogui iniciatives perquè els funcionaris de l'Administració de Justícia tinguin un domini oral i escrit del català. I 3. Col·locar cartells oficials a totes les dependències de l'Administració de Justícia a Catalunya on s'indiqui de manera clara i expressa els drets lingüístics dels catalans". Són tres de moltes de les mesures que es van aprovar al Parlament de Catalunya, fa poques setmanes, amb el vot favorable del Partit Popular.

I, què fa el Govern balear? Cursos de català als quals hi poden assistir tots aquells que vulguin.

És un món difícil, ho sabem, el món dels notaris, el món dels contractes, el món de la informatització de l'Administració, el món dels jutjats, i en les empreses difícils és on es comprova el coratge i el compromís de l'Administració, és així. Nosaltres no li demanam res estrany, ho trobarà tot a la Llei de normalització lingüística, esperam que ens faci a saber l'avaluació que fa el seu departament sobre els plans, iniciatives que fins ara s'han posat en marxa per avançar en aquesta matèria, i també li vull demanar si el seu departament té pensat obrir un programa de beques i ajuts adreçats als universitaris llicenciats en dret de Balears per tal d'aconseguir que aquest país generi també els seus propis jutges, secretaris i funcionaris administratius. Crear la nostra pròpia administració de Justícia.

Som conscients de les dificultats per fer-ho per una altra via, en som conscients, els obstacles externs, de caràcter legal, fan difícil una solució, el mateix concepte idiomàtic, discriminatori que s'expressa a l'article 231 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que reconeix el dret dels jutges, fiscals, magistrats i funcionaris a utilitzar el castellà sempre que cap de les parts invoqui o al·legui indefensió, és aquest, és una forma de vulnerar el principi d'igualtat i el sistema de doble oficialitat.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant. Sr. Portella, per favor.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí, un moment només.

El sistema de doble oficialitat, és allò que deia vostè a la compareixença, Sr. Conseller, la compareixença inicial de la seva feina, del bilingüisme, incomplim el bilingüisme que defensa el Grup Popular, el Govern, quan aquest dret es vulnera a l'àmbit de la Justícia. Per altra banda, la mateixa inèrcia del funcionament, d'una organització tradicional, atàvica, antiga, amb intensa mobilitat del personal, el gran desconeixement de la llengua que tenen la majoria d'operadors jurídics, tot això fa que sigui difícil entrar en aquest món. I com que és difícil, també es fa necessari un major esforç per part del Govern balear, que nosaltres avaluem que fins ara no s'ha donat, i aquesta interpel·lació i la moció que vendrà més endavant és per intentar impulsar una línia d'actuació en aquesta via.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Per part del Govern, té la paraula el conseller d'Educació, Cultura i Esports.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Portella, planteja avui una interpel·lació en aquest parlament sobre la política de normalització lingüística a l'Administració de Justícia a les Illes Balears, un fet que, com vostè bé ha assenyalat, deriva de la mateixa Llei de normalització lingüística de l'any 1986, i vagi per endavant que he de reconèixer honestament que efectivament la situació de normalització lingüística dins l'Administració de Justícia en aquestes illes no és tan desitjable com nosaltres voldríem. No puc, en canvi, compartir amb vostè l'acusació de nihilisme que fa de l'actuació del Govern durant aquests darrers anys, i no la puc compartir perquè vostè mateix té informació que se li ha facilitada sobre les actuacions i que vostè mateix ha pogut esmentar durant la seva intervenció, ha parlat del conveni del 90, ha parlat del conveni del 91, dient que no hi havia assignacions econòmiques, no és així, en el conveni que es va signar entre el Consell General del Poder Judicial i la Comunitat Autònoma hi havia un annex on hi havia una dotació econòmica, unes 450.000 pessetes per als cursos gratuïts de català al personal de l'Administració de Justícia, hi havia també unes partides de 250.000 pessetes per al pagament de les despeses originades amb el canvi de retolació de les distintes dependències judicials, i hi havia altres partides, una de 119.850 per a l'estudi de la recollida de dades sobre el coneixement del català dins l'Administració de Justícia, hi havia 529.000 pessetes més per una sèrie de cursos gratuïts de català, i un altre conveni amb l'Obra Cultural Balear, de 649.000 pessetes que tenia com a objectiu prioritari, precisament, la normalització dins el camp de l'Administració de Justícia. Per a l'any 95 o 96, com vostè deia, efectivament no hi ha tampoc una actuació nihilista, sinó que hi ha una oferta genèrica de cursos de català organitzats per l'IBAP, on hi ha tota una oferta de cursos en català, a Palma, a Manacor i a Inca, adreçats específicament a l'Administració de Justícia.

És insuficient? Jo en som conscient, segurament és insuficient, vostè també reconeix que a la mateixa comunitat autònoma catalana hi ha dificultats en aquest sentit, en aquest tema, i vostè és conscient, i també ho ha dit, que han avançat més que nosaltres, en general, quant a normalització lingüística; això demostra que ens trobam davant un col·lectiu difícil en aquest aspecte, un col·lectiu afectat per una mobilitat geogràfica i funcional important i que fa vertaderament complicat progressar en el que fa referència a la normalització en l'ús d'aquesta llengua oficial, que és el català.

El que li puc assegurar és que hi ha la voluntat, per part del Govern i per part d'aquesta conselleria, de dur endavant noves actuacions i en aquest sentit li puc anticipar que estam a punt de començar unes negociacions per a un nou conveni amb el Tribunal Superior de Justícia i amb el Consell General del Poder Judicial, per als anys vinents, un conveni que intentarem dotar d'una major capacitat econòmica que els convenis darrers que es varen firmar els anys 90 i 91, i al mateix temps dir-li que per a dia 24 d'aquest mateix mes, hi ha prevista una reunió al Ministeri d'Administracions Públiques precisament per intentar que del fons que disposa l'Institut Nacional d'Administració Pública quant a reciclatge de funcionaris, una part important d'aquest fons, pugui anar adreçada al que és la normalització lingüística a l'Administració pública, i de manera molt especial intentarem incidir en el que és l'Administració de Justícia.

En qualsevol cas, no són actuacions aïllades ni concretades a l'Administració de Justícia, jo li vull avançar aquí que la Direcció General de Política lingüística es troba en aquest moment en un procés de signatura de convenis amb tota una sèrie d'entitats i col·lectius, com pugui ser l'Administració de Justícia, com li he dit abans, com pot ser l'Administració perifèrica, com són ja els sindicats que estan acabats i firmats aquests compromisos, i com puguin ser tota una altra sèrie de col·lectius i entitats empresarials que entenem que poden fer una feina decidida en el camp de la normalització lingüística.

A mi no m'agradaria cloure aquesta primera intervenció sense tornar al principi, sense reconèixer efectivament que el camí que queda per córrer encara és llarg, però sí li puc assegurar que la moció que estudiarem amb deteniment, esperem que puguem coincidir plenament tant vostès com nosaltres en el camí que hem de seguir per poder millorar en aquesta normalització lingüística dins l'Administració de Justícia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El Partit Popular no ha estat mai un partit compromès amb la normalització de la llengua catalana a les Illes Balears, des de la preautonomia li resulta un tema incòmode, els avanços obtinguts en aquest camp són lents i de poca entitat, i s'han produït no gràcies al Govern del PP, sinó a pesar del PP.

Un dels àmbits més impermeables a la normalització lingüística del català és el del tercer poder, la Justícia, la castellanització de la Justícia continua essent gairebé total, el català no ha guanyat gens de terreny o molt poc, és humor negre haver de reconèixer fins a quin punt la Justícia ignora, pel que fa a drets lingüístics, el que estableix la Constitució, l'Estatut i la Llei de normalització lingüística. El tradicional conservadorisme del món de la Justícia no és una explicació suficient per entendre la situació testimonial del català en aquest àmbit, l'absència d'una política de normalització lingüística creïble, creïble pel propi PP, per la resta de partits i per les persones i entitats interessades, i més específicament, l'absència d'una política de normalització lingüística adaptada al context de la Justícia, són igualment causes de l'endarreriment del català en aquest àmbit.

Els pocs avanços es deuen a actuacions aïllades de ciutadans conscienciats, persones que han fet valer els seus drets davant una administració que no estava preparada per atendre en català. La declaració en català davant la Justícia de l'expresident Soler és una flor que no fa estiu, sobretot tenint en compte que el seu mateix grup parlamentari va matar la flor; i encara un altre exemple recent, als mitjans de comunicació eivissencs vèiem, no fa gaire, el cas d'un conegut militant catalanista que havia tengut problemes amb la policia, pel fet de parlar en català. La policia depèn del Ministeri de l'Interior, ja ho sabem, no de l'Administració de Justícia, però això no desvirtua l'exemple.

És així que l'article 11 de la Llei de normalització lingüística, aprovada ja fa deu anys per aquesta cambra, esdevé paper banyat, vull recordar que en el seu punt 1 diu que -literal- "tots els ciutadans tenen dret a poder dirigir-se a l'Administració de Justícia en la llengua oficial que estimin convenient", i al punt 3 afegeix: "el Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure, d'acord amb els òrgans corresponents, la progressiva normalització de l'ús de la llengua catalana a l'Administració de Justícia de Balears". Aquest diputat considera, per tant, oportuna la interpel·lació del Grup d'Esquerra Unida, i fa notar la mancança d'una política de normalització lingüística específica per a aquells àmbits que gairebé no han advertit encara que el català existeix, i que els ciutadans tenen els drets que la llei els reconeix.

Si les Illes Balears han de veure com la llengua pròpia es recupera i esdevé normal i competent en tots els àmbits privats i públics propis dels temps actuals, és aleshores urgent estructurar un conjunt de mesures de normalització lingüística específiques per a l'Administració de Justícia. Així ho esperam.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el diputat Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. L'altre dia, una persona que coneix perfectament la situació interna i el funcionament ordinari de l'Administració de Justícia a les Balears, em deia que un catalanoparlant que vol exercir de catalanoparlant es troba, a efectes lingüístics, en una situació molt pitjor que la d'un marroquí o la d'un senegalès. Què em volia dir amb aquesta frase? Que a un immigrant africà li posen un traductor i respecte d'ell tenen la voluntat d'ajudar-lo a ser entès o a que l'entenguin. UN catalanoparlant, en canvi, que vulgui fer ús dels seus drets lingüístics, la majoria de vegades, és vist com un insolent, con un provocador que té la intenció malèvola de crear dificultats a l'exercici de la Justícia, aquell fiscal, jutge o secretària que no entén la llengua del nostre país, converteix un fet que, amb bona lògica hauria de ser normal i general, en un gran problema, i aquesta classe de problemes sempre se solucionen en contra dels catalanoparlants; a més és tot el circuit de l'Administració de la Justícia el que converteix el dret d'exercir de catalanoparlants en un dret impossible. De vegades pot donar-se el cas que un jutge d'instrucció sigui catalanoparlant, però resulta que la seva secretària acaba de venir destinada a les Balears fa tan sols uns mesos o fins i tot de vegades fa anys, i és incapaç d'entendre el declarant, o així almanco ho vol fer creure.

L'actual situació lingüística a l'Administració de la Justícia és el resultat final d'un procés de més de dos segles i mig impulsat per l'Estat. Podem constatar que les intencions de l'administració borbònica del segle XVIII s'han assolit plenament, en termes lingüístics l'Administració de Justícia de les Balears mereix ser qualificada d'administració colonial. Evidentment, en aquest context d'adversitats per a la llengua catalana no és d'estranyar que hi hagi tan pocs missers que usin el català, saben que si ho fan els seus documents i tramitacions es demoraran un parell de mesos, un ciutadà a l'hora d'afrontar una relació amb la Justícia, té tendència a aparcar les seves conviccions i anar a les solucions que li siguin més ràpides i favorables, i és ben humà que ho facin així, ningú no té el deure d'anar per la vida fent-se l'heroi. Fins i tot es dona el fet, en conec una sèrie de casos recents, de persones de profundes conviccions lingüístiques que practiquen la militància lingüística activa que han entrat a la sala de judicis amb la voluntat racionalitzada de fer ús del català, i que en veure's davant el jutge i tota la parafernàlia de la Justícia, cohibits i insegurs s'han disparat parlant en castellà, gairebé en una reacció inconscient d'autodefensa. És un cas semblant al de l'anomenada por escènica que fa que un actor o actriu que sap perfectament el paper, en alçar-se el taló es queda en blanc, sense memòria.

Una situació tan lamentable i tan indigna com la que s'està produint ara mateix a l'Administració de Justícia de les Balears s'hauria de començar a canviar. I el Govern té el deure de posar-hi voluntat política i els mitjans i recursos que facin falta, així li mana la Llei de normalització lingüística en el seu article 11 i a la disposició addicional primera. El manament legal és ben clar: "Tots els ciutadans tenen dret a poder dirigir-se a l'Administració de Justícia amb la llengua oficial que estimin convenient d'usar, i no se'ls pot exigir cap classe de traducció. Per altra banda, aquest fet no pot representar retard en la tramitació de les seves pretensions", així ho diu la Llei.

Fa deu anys que s'incompleix aquest article, i el Govern balear quasi no ha fet res per fer possible el compliment de la legalitat vigent. Fa uns anys, entre la Conselleria de Cultura i l'Administració de Justícia, es varen signar convenis per impartir cursos de català als funcionaris, els fets demostren que no han donat resultats gaire positius, sabem que no és fàcil fer arribar la normalització lingüística a l'Administració de Justícia, altres comunitats autònomes que han tengut governs més impulsors de polítiques de normalització lingüística, també han tengut i tenen dificultats, però aquest fet no pot justificar la inhibició practicada pel Govern balear. És necessari adoptar mesures valentes i eficaces per fer possible que els ciutadans balears puguin exercir els seus drets lingüístics davant l'Administració de la Justícia, esperem que amb la moció que suposam que es derivarà d'aquesta interpel·lació, podran concretar-se les mesures que s'han d'emprendre.

Així i tot, i ja per acabar, m'agradaria fer esment d'un fet ben real que hipoteca en gran part les possibilitats d'una futura normalització lingüística en l'àmbit de l'Administració de Justícia, em referesc a la profunda castellanització que hi ha a la facultat de Dret de la nostra universitat, es fa necessari normalitzar de rel l'Administració de la Justícia, per això és necessari comprometre la universitat, els professors i alumnes de la facultat de Dret en la normalització lingüística, el Govern té el deure de destinar-hi recursos i iniciatives que ho facin possible. És ben hora que després de deu anys d'incompliments arribi l'hora de respectar la llei, tan sols d'aquesta manera els ciutadans catalanoparlants podran deixar-se de sentir-se estrangers en la seva relació amb l'Administració de Justícia del seu territori, supòs que estaran d'acord tots vostès amb mi que un dels deures prioritaris del Govern balear és evitar que els seus ciutadans se sentin estrangers al seu propi país, que actuïn en conseqüència, idè.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Hi ha alguns autors, sobretot teatrals, que han posat, com a element literari, l'escenificació de qualque fet històric no ben conegut. Permeti'm que en faci una.

El Sr. Jutge diu: "*Muy Honorable Sr. Presidente de la Comunidad Autónoma, Sr. Cristóbal Soler. ¿Es cierto que usted asistió a una conversación con el Sr. Bordoy en Cuba?*". Traductor: "Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma, Sr. Cristòfol Soler. És vera que vostè es va trobar amb el Sr. Bordoy a Cuba?". Sr. Soler: "És vera, em vaig trobar amb el Sr. Bordoy a Cuba". Ara, una hipòtesi: suposem que el traductor era catalanoparlant, "*Sr. Juez, el Sr. Soler dice ser cierto que se entrevistó con el Sr. Bordoy en Cuba*". I així continua l'obra de teatre. Jo crec que això és patètic. I és més patètic quan no parlam de la pròpia administració, sinó d'un altre poder, del Poder Judicial, d'un poder de l'Estat, d'un poder que tenim aquí i que actua a més del Legislatiu i a més de l'Executiu. Per tant, el fet és molt significatiu.

Jo no som expert en sociolingüística, en tenim aquí a la Cambra, però preguntem-nos una cosa: per què a Hispanoamèrica -Cuba, Puerto Rico, Bolívia, Colòmbia, Argentina- parlen el castellà?, no és la seva llengua pròpia; és evident que allà hi havia uns senyors que anaven més o manco emplomats i devien parlar qualque altra cosa, però avui la llengua és la castellana. I per què això ha estat així? Perquè el poder que va colonitzar aquests pobles va imposar aquesta llengua; unes vegades a sang i a foc, això és vera i no hi hem d'estar d'acord, però altres vegades perquè el mateix ciutadà, el ciutadà d'allà, es va trobar en la necessitat, per accedir a aquest poder, i va trobar convenient conèixer la seva llengua. I per què, aquí, en aquestes illes, parlam el castellà? En tenim una prova ben clara: perquè l'Administració, els virregnats imposats, parlaven el castellà i, per tant, els ciutadans, a més de les mesures coercitives, varen tenir una necessitat de poder accedir a aquesta llengua per arribar a aquest poder. Per tant, el fet que aquí un dels tres poders de l'Estat no es normalitzi és una dificultat afegida a aquest procés.

I això és el que ens hem de demanar; això és el que ens hem de demanar com a ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, independentment del fet de pertànyer o no a un partit que es digui nacionalista. No és aquest el debat: nacionalisme sí, nacionalisme no. El debat és: nosaltres tenim unes arrels històriques que ens interessa defensar o no, al marge d'altres actuacions polítiques. Per tant, aquí hem practicat, no d'avui, sinó de sempre, una submissió lingüística a la llengua del poder i la nostra ha quedat darrere; i n'hem tengut un exemple no fa gaires moments: a una pregunta d'una diputada del Grup Socialista castellano parlant, com és tot el seu dret, el conseller de Sanitat, d'una manera normal, li ha contestat en castellà, i això no és normal en aquesta cambra perquè tots ja anam molt vius, però és vera que és normal a la vida del carrer, i ho practica aquest diputat que els parla.

Per tant, a la nostra consciència profunda es produeixen, dia a dia, substitucions lingüístiques per aquesta consciència que l'altra llengua és la important, i jo crec, siguem o no nacionalistes, que ja ens convé fer un tombant en aquest tema, i ens hem de dirigir al Poder Judicial no oferint-los curssets i cosetes; ens hem de dirigir al Poder Judicial, al qual podem demanar empara quan l'Administració no ens atén en català, i ho diu la Llei de Normalització lingüística, que ens hi podem dirigir en salvaguarda dels drets lingüístics dels ciutadans. Bé, idò que s'apliquin la mateixa cullerada. Ells han de ser els primers que s'han de sotmetre a l'imperi de la Llei, perquè si no, si els jutges no donen llum, què faran els ciutadans?, com aconseguirem que dins la consciència de tots els ciutadans sigui important la defensa de la nostra llengua? Si no és per aquest camí que anam, per molts de butlletins oficials que facem, per molt que la conselleria augmenti els crèdits destinats a normalitzar, si no hi ha una consciència des de l'òrgan que controla aquest poder, el Consell General del Poder Judicial, no farem res: canvien els funcionaris, els funcionaris es mouen, els funcionaris no treuen el títol...; no avançarem i, per tant, jo crec que avui, aquí, no hauria d'haver sortit el conseller de Cultura, hauria d'haver sortit qui controla un poder en aquesta comunitat; l'Executiu d'aquesta comunitat és qui ha d'exigir al Consell General del Poder Judicial que trobi solucions i que les trobi ell i que nosaltres hi col·laborarem amb els convenis, però qui ha de marcar les línies per aconseguir això és l'òrgan que regula, controla i dirigeix el funcionament de la Justícia.

Per tant, nosaltres creim que, al marge que es proposin mesures concretes d'intendència per aconseguir que tal o tal jutjat faci qualque vegada qualque sentència..., fins i tot sentències sobre normalització lingüística fetes per jutges les veim fetes en castellà i això, a més de ser un desastre, és antiestètic. Ja vaig esmentar jo, aquí, a una compareixença a principi d'aquesta legislatura, que sobre un tema de normalització un diputat que em va contestar ho va fer en castellà; és un problema antiestètic. Per tant, jo demanaria al Govern d'aquesta comunitat i demanaria també a aquesta cambra que, com a representant de l'Executiu i el Legislatiu aquí, exigissin a l'altre poder, al Judicial, que també faci seva la Llei de Normalització lingüística i la compleixi. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Gornés.

Per favor... Serveis de megafonia.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. A la compareixença passada, a la primera compareixença que va fer el Sr. Flaquer, conseller d'Educació i Cultura, a la comissió corresponent, ja va informar sobre la política lingüística del Govern en els propers anys, on el procés de normalització cap a la Funció Pública i, en general, a tots els àmbits administratius, és una de les línies prioritàries d'actuació.

En el cas de l'Administració de Justícia, com bé ha explicat el Sr. Conseller, s'està actuant, ara mateix, a dos nivells necessaris i fonamentals per fer normal l'ús de la nostra llengua; en primer lloc, com ja s'ha dit aquí reiteradament, mitjançant convenis amb les diferents entitats responsables de l'Administració de Justícia a les Balears i, per altra banda, a través de la Funció Pública, de l'IBAP, on s'ofereixen diferents cursos en català per als funcionaris en general.

Evidentment, la situació actual no és la ideal, al nostre entendre, però el nostre grup creu que és correcta l'oferta de formació del Govern cap als funcionaris, en termes generals i, sobretot, entenem molt positives les noves propostes formulades pel conseller, avui, en aquesta cambra. Pensam que aquesta actuació formativa és clau, realment clau, per fer normal l'ús del català en aquest àmbit que, a causa de la forta mobilitat de personal a què es veu subjecte, resulta molt difícil consolidar una línia continuïsta i en profunditat per millorar o inculcar els coneixements necessaris de català en aquest àmbit, perquè tots els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs puguem fer ús de la nostra llengua en aquest àmbit.

Pensam, però, com ja he dit, que la política anunciada i les iniciatives que el Sr. Flaquer ha anunciat en aquest sentit són bastant encertades i correctes i que es dirigeixen, realment -almanco nosaltres ho entenem així- a pal·liar l'actual situació en la mesura de les seves possibilitats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari que ha presentat la interpel·lació, el Sr. Portella té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot, no dubtava que coincidiríem, en les nostres apreciacions sobre aquest tema, amb el Grup Mixt, el Grup PSM i el Grup Socialista. He de dir que quan el Sr. Andreu Crespí explicava aquest entremès amb el qual ha començat la seva intervenció, aquesta obra de teatre de la declaració davant el jutge, ja em figurava jo veure en Rafel Ramis fent de Sr. Soler, veure en Pere Mestre fent de jutge i veure en Xesc Forteza fent de traductor, la imatge clara de quan el Sr. Crespí ha fet aquesta comparança.

He de dir que també esperava la intervenció del secretari, perdó, del portaveu del Sr. Flaquer, el Sr. Simó, que tot li sembla bé, i jo, la veritat, he de dir que m'ha embadalit -no em puc dirigir a vostè perquè tenc una advertència del President del Parlament- m'ha embadalit la intervenció tan positiva i tan feliç del Sr. Simó; m'ha embadalit perquè no és aquesta la realitat.

Pel que fa a dues qüestions concretes, li recomanaré...; nosaltres, quan demanam informació a la conselleria ens agrada rebre-la complerta; jo vaig rebre informació sobre les actuacions de l'any 91 que posava: "Conveni amb Tribunal Superior de Justícia, dotat amb", però s'acabava la informació. Per tant, vam entendre que no estava dotat, però és igual; és igual si parlem de 450.000 el 90 i 1.000.000 l'any 91; és igual, no serveix per res, com ha dit el Sr. Crespí, açò no serveix per res, és una petita gota dins la mar que no serveix per res, només per omplir un expedient. Lògicament jo esper del Grup Popular, a la moció, que doni suport a aquesta idea de reclamar al Poder Judicial actuacions reals en matèria de normalització lingüística, perquè açò serà el contingut bàsic de la moció, que és el mateix contingut que el PP va votar a favor en el Parlament català.

Però he de dir una altra cosa, i tal vegada, recollint les paraules del Sr. Crespí, que ara no hi és, per incrementar l'ús del català a l'Administració de Justícia s'haurien de realitzar no només pressions, sinó també canvis legislatius. L'Estatut d'Autonomia, en el seu article 52.1, diu, substancialment, ben igual que diu l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en el seu article 18.1: "Pel que fa a l'Administració de Justícia, a excepció de la militar -faltaria més- correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears -en aquest cas, si fos així- a) exercir totes les facultats que les lleis orgàniques del Poder Judicial i del Consell General del Poder Judicial reconeguin o atribueixin al Govern de l'Estat"; açò és una clàusula subrogatòria, atès que, com explica l'advocat Lluís Jou en un article al diari *Avui* de fa pocs dies, es considerava que quan una llei establís clarament entre Poder Executiu i Judicial i dissenyàs un model d'Administració del Justícia, el Govern de les Illes, en el cas que tengués les competències transferides -que no les té, açò és futurisme, que li faig- en el cas que tengués les competències transferides en Justícia, podria assumir-ne, com a Poder Executiu, les facultats i competències que el Govern de l'Estat assumiria a la resta del país; açò seria l'ideal, aquest canvi.

Però, malgrat la previsió del nostre Estatut, malgrat aquesta previsió, la Llei Orgànica del Poder Judicial -he de recordar, perquè és així, que es va aprovar l'any 85, quan el PSOE tenia majoria absoluta al Congrés de Diputats- va establir un sistema d'administració de Justícia únic, un sistema únic, i es va reservar per al Govern central totes les competències en aquesta matèria. Açò va ser així. Ara bé, la Llei Orgànica del 1994, la 16, va venir a modificar, a corregir, d'alguna manera, aquella llei del 85 i ara preveu que tot el personal auxiliar, tot i que continuarà formant part dels cossos estatals, pugui passar a dependre de les comunitats autònomes. Aquí hi ha una via de feina a fer. També ha canviat l'article 491 de la llei 85 i ara es permet la territorialització de les convocatòries i oposicions; és una cosa, també, un punt endavant, davant aquella llei del 85. Però li he de dir que el Partit Popular, a nivell d'Estat, va recórrer aquestes modificacions; les va recórrer, no hi va estar d'acord, açò també ho hem de tenir en compte. També voldríem saber, el Partit Popular a Balears, què en pensa, d'aquest recurs, que en pensa, d'aquesta situació.

Amb açò vull dir que hi ha una oportunitat per al Govern balear, per aquesta via de canvis legislatius, amb voluntat política, no amb cursets, amb canvis legislatius per aconseguir el traspàs al Govern autònom de tot el personal de jutjats, llevat dels jutges, és clar, i així sí que es podria impulsar el procés normalitzador; un departament de Justícia, que a Balears no n'hi ha, lògicament, un departament de Justícia seria competent en totes les matèries relatives a la selecció, formació inicial i continuada, provisió de llocs de feina, situacions administratives i règim disciplinari; açò és autogovern; autogovern és açò, no és una altra cosa. Per aquí hi ha una via de feina. Quant al fet lingüístic seria d'aplicació a tots els funcionaris la legislació autonòmica de la Funció Pública. Aquí sí que hi ha una via per promoure l'ús del català a l'Administració de Justícia.

Segons la Constitució, article 3.1, tots els espanyols tenen l'obligació de conèixer el castellà, però els jutges i fiscals que actuen aquí és de sentit comú que, si més no, estiguin obligats a entendre el català en la mesura que és la llengua oficial i pròpia de les Illes Balears. Si no fos així, que no ho és, com no ho serà si es manté aquesta tònica de política que du el Govern, els que quedariem en indefensió i perjudicats com a ciutadans som aquests que exercíem el dret de parlar, de dirigir-nos en català a l'àmbit de la justícia. Açò és la realitat, com també ha exposat molt bé el Sr. Damià Pons.

Per tant, el camí és la reforma de l'Estatut; la reforma de l'Estatut aprovada pel PSOE i el PP a finals del 1992 continua privant-nos d'aquest àmbit competencial: el personal de l'Administració de Justícia. La recuperació de la iniciativa legislativa de la reforma de l'Estatut aprovada pel Parlament balear dia 29 de gener del 1991 i refusada més tard al Congrés, continua sent un compromís ineludible per fer feina en moltes matèries, i una de les matèries és aquesta, perquè l'Estat té l'obligació constitucional d'afavorir l'ús de les llengües pròpies de la Comunitat. Quan s'estableix un conveni entre l'Estat i una comunitat autònoma, o entre un poder de l'Estat i una comunitat autònoma, no fa cap favor; vostè ens ha explicat convenis que s'establiran; no és cap favor, és una obligació, és una obligació de complir la Constitució; si no és fa s'incompleix la Constitució. Açò són els compromisos que hem de reclamar.

I com pot pressionar el Govern balear davant el Govern central, quan, en compliment de la seva obligació de fer complir la Llei de Normalització lingüística, l'única actuació són, el 90 i el 91, alguns cursets per funcionaris i, després, cursos genèrics? Vostè ara ha dit promeses i idees que es faran; ja ho veurem, ja ho avaluarem més endavant, però fins ara açò ha estat l'actuació.

El procés de normalització lingüística és açò, un procés que ha d'estar adequat a la societat, no d'esquena ni en contra de la societat, però no actuar és pitjor; no actuar vol dir establir, consolidar, fer seculars els vicis que en aquesta societat tenim i que en l'ús de la llengua catalana a l'àmbit de la Justícia són ben presents. L'any 1989 es va dictar per primera vegada una sentència, a Balears, en català, després de 274 anys; 274 anys i el 89 es va dictar la primera sentència en català.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat. Li comunic que du quasi duplicat el temps de rèplica.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sé que m'he excedit. Per açò volia dir que si vostès no es fan autocrítica o responsables de quina ha estat l'actuació i de quina ha de ser, si no hi ha aquesta consciència del paper que ha de jugar el Govern balear, difícilment podran estar d'acord amb la moció que nosaltres presentarem. Per tant, fa falta, prèviament, assumir aquest deure i aquest compromís i assumir-lo vol dir açò: comprometre's públicament en aquesta matèria en un àmbit tan difícil com són els jutjats i la Justícia a Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar la qüestió, té la paraula el conseller d'Educació i Cultura, el Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo crec que tots -i la veritat és que estic satisfet d'això- coincidim, tots els grups que han intervingut, en el fet que és un tema problemàtic i difícil. Hem anunciat noves iniciatives a les quals el Grup Popular ha donat suport i li agraeisc.

No es pot posar la pistola a ningú; evidentment necessitam la voluntat d'aquest personal perquè entri també dins aquesta dinàmica i, en aquest sentit, hem d'intentar que les mesures o les iniciatives que es prenguin siguin mesures i iniciatives consensuades, dialogades i parlades. En qualsevol cas, i de cara al futur, esperarem molt gustosament aquesta moció. Estic convençut que el Grup Popular l'estudiarà amb deteniment; jo mateix l'esper amb inquietud per veure quines són aquestes solucions que poden aportar. Allò que li demanaria i li suggeriria és que no fos una moció generalitzadora; vostè té també el compromís d'aportar solucions que siguin factibles, d'aportar idees, però no es quedi en reclamar a l'Administració de Justícia, no es quedi en reivindicar davant l'Administració; jo li pregaria, crec que és molt important aquest tema, que contribueixi i que, en aquesta moció que presenti, vagi una mica més enllà de generalitats que, potser, no serviren per res.

Quant al fet concret d'una de les qüestions que vostè anticipa per la moció, de l'accés a l'Administració de Justícia del personal, són -vostè ho ha dit i ho sap perfectament- poders completament distints, poders completament independents entre ells i, lògicament, la regulació que faci una administració com pugui ser la nostra, no té per què vincular l'Administració de Justícia pel que fa a la regulació de les seves condicions d'accés. M'agradaria, en aquest sentit, estudiar-ho en molta més profunditat, perquè tenc els meus dubtes que això fos possible.

Quant a les modificacions legislatives també li demanaria per favor -i perdoni que em posi avui en un pla peticionari cap a vostè- que també les concretàs, és a dir, no s'ha de dir "modificar la legislació perquè es pugui..."; concreti-ho perquè en puguem fer un estudi seriós, perquè jo som el primer interessat en el fet que això avanci i progressi. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2124/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a projecte de llei de carreteres paisatgístiques de les Illes Balears.

Passam al següent punt de l'ordre del dia que fa referència a proposicions no de llei, i tractarem la Proposició no de llei número de registre 2124/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a projecte de llei de carreteres paisatgístiques de les Illes Balears. El seu portaveu Sr. Grosske té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que no és descobrir un secret per ningú si es diu aquí que el creixement urbanístic i el desenvolupament turístic han duit com a conseqüència un important creixement de la xarxa viària a la nostra comunitat durant els darrers anys.

En diverses ocasions, en plenari i en comissió, hem tengut ocasió, des d'Esquerra Unida, de plantejar la nostra discrepància de fons respecte als paràmetres que guien la política de carreteres del Govern autònom de la nostra comunitat. Les carreteres són, des del punt de vista territorial i mediambiental, cultural, fins i tot, un tema de cabdal importància. En termes quantitius, les carreteres són un important factor de consum territorial. Les carreteres uneixen territori, uneixen ciutats, uneixen pobles, però també tenen un component de divisió del territori i especialment, quan es recorre a figures com les autopistes, el que es fa és impedir la comunicació entre segments de territori a la vegada que es facilita o es fa més ràpida la comunicació entre altres segments. Suposa sempre, la xarxa viària, un important impacte de caràcter paisatgístic. Pot afectar, també, ecosistemes sensibles: pot afectar zones humides, pot afectar zones boscoses, pot afectar elements de fauna i elements de flora del medi ambient. I també, en cinquè i darrer lloc, pot afectar també elements patrimonials, elements culturals que són realment rellevants des del punt de vista etnogràfic, des del punt de vista històric i des del punt de vista artístic.

Tot això, naturalment, tots aquests factors, potencialment molt agressius, de la política de carreteres conviden a fer, en aquesta matèria, una política conservacionista, des del nostre punt de vista, que és una cosa bastant distinta, diametralment oposada, d'una política conservadora. I això, a més, està avalat pel fet que a unes illes on les distàncies són relativament curtes, la veritat és que no veim, de cap manera, justificada una política agressiva d'infraestructura dura en matèria de carreteres.

En aquesta proposició de no llei no tractarem, no té per objecte tractar el conjunt de la política de carreteres del Govern autònom, tema que, en tot cas, podem tractar en una altra ocasió. Però sí que es tracta, en aquesta proposició no de llei, un aspecte específic; no el més important des del punt de vista quantitatiu, però que sí és molt important, des del nostre punt de vista, pel que fa als aspectes qualitius. D'una manera parcial, enfocada, més aviat, cap a temes de patrimoni cultural, això ja es va tractar en aquesta legislatura a través d'una interpel·lació presentada pel Grup Nacionalista -crec que el passat mes d'abril- on ja a les mocions que se'n derivaren, d'aquella interpel·lació, es contemplaven tota una sèrie de mesures d'elaboració d'un catàleg de béns patrimonials, intervenció de comissions de patrimoni i creació, fins i tot, de comissions de seguiment en determinats casos, quan hi hagués una especial densitat de béns patrimonials.

En aquell debat, centrat -insistesc- en aquest tipus de temes, el Sr. Reus esmentava una enquesta que, segons sembla, varen fer els serveis tècnics de la conselleria, jo crec que bastant il·lustrativa sobre quina era, i quina és, supòs, la perspectiva del Govern respecte d'aquesta qüestió, i deia, efectivament, que, segons aquesta enquesta elaborada pels serveis tècnics de la conselleria, l'impacte paisatgístic que perceben els usuaris de les carreteres, és a dir, els qui van en cotxe, eren, per ordre de major impacte percebut per aquests usuaris, les tanques publicitàries, les naus industrials aïllades, les pedreres i les línies elèctriques, i que en aquesta enquesta no entraven, amb un caràcter prioritari, ni el tema dels marges ni el tema de les masses forestals. Jo crec que treure a col·locació això és bastant indicatiu perquè, en definitiva, vol dir que la preocupació no està feta des de fora de la carretera per valorar l'impacte de la carretera, sinó que la preocupació és quin impacte percep l'usuari de la carretera i, efectivament, nosaltres pensam que l'impacte ha de ser vist des de fora sobre aquests elements ambientals, territorials, de fauna, de flora, als quals abans he fet referència. I, lògicament, difícil és, com és natural, que un usuari d'una carretera percebi, com a impacte ambiental, l'absència d'una massa forestal que, evidentment, en la mesura que ja ha desaparegut, és molt difícil percebre-la com a impacte ambiental.

Nosaltres sabem que hi ha, dins el tràmit d'aprovació del que és una carretera, tota una sèrie de tràmits -valgui la redundància-, de fites, les informacions públiques, els estudis d'impacte ambiental, les consultes a les comissions de patrimoni que, efectivament, tendeixen a garantir la minimització de l'impacte ambiental d'aquestes infraestructures. Però des del nostre punt de vista això és insuficient, i la pràctica demostra i es pot constatar que es produeixen importants disfuncions en aquest nivell. Nosaltres també som sensibles a un argument que s'ha exposat qualche vegada des del Govern de recursos limitats, és a dir, no podem afrontar la construcció, la reforma d'una carretera amb una il·limitació dels recursos que s'empren perquè, efectivament, hi ha altres necessitats que ha d'afrontar el Govern; per tant no podem dir que, per tal de minimitzar els impactes, posarem tots els milions que siguin necessaris. Nosaltres podem ser sensibles a aquest argument, però el que sí demanam i pensam que és lògic demanar-ho i aquesta proposició no de llei persegueix és que hi hagi, en tot cas, sistematització amb aquests criteris, que hi hagi ordre en la utilització d'aquests recursos, màxima racionalitat en la utilització d'aquests recursos i de l'anàlisi d'aquests impactes que produeixen aquestes infraestructures. En definitiva, l'actuació del Govern no ha de venir en funció d'una pressió momentània, popular, en funció d'una contestació puntual a una carretera o a una altra. Ha d'haver criteris, rigor -insistesc-, racionalitat, visió de conjunt en aquesta qüestió.

I això és bàsicament el que pretén la figura que es proposa en aquesta proposició no de llei: aquest marc, la creació d'aquest marc general que, precisament, doti de racionalitat el conjunt de les actuacions, i a més no només en un sentit negatiu de control, en un sentit negatiu d'evitar desastres, sinó en un sentit positiu de promoure actuacions que contemplin els següents factors, fonamentalment: tema seguretat, que entenem que els usuaris demanen, molt racionalment, d'una manera prioritària; tema paisatge, minimització de l'impacte paisatgístic; tema respecte a l'ecosistema, especialment zones humides, flora i fauna; tema patrimoni cultural i, en cinquè lloc, en un sentit -insistesc-positiu, la figura de promoure l'interès turístic de la qüestió, és a dir, convertir la xarxa viària, o una part de la xarxa viària, realment en una part més de l'atractiu turístic de les nostres illes, en un element de contacte entre l'usuari i els elements culturals, paisatgístics, mediambientals que envolten aquella carretera.

Realment, per emparar-me en aquesta..., o per demanar l'aprovació d'aquesta proposició no de llei m'acull, efectivament, als arguments expressats, però m'acull, també, a un argument de major autoritat, que són les hipòtesis de directrius d'ordenació territorial publicades per l'anterior Govern autònom i a on, efectivament, a la pàgina 76, hi ha un paràgraf o un epígraf, millor dit, que fa referència a la xarxa de rutes paisatgístiques i culturals. Textualment diu que, en aquesta proposta de definició de rutes paisatgístiques i culturals, "globalment la proposta requereix definir un conjunt integrat de rutes basades en la xarxa viària existent o en oportunitats puntuals que derivin d'infraestructures ferroviàries en desús i, en correspondència, amb els valors paisatgístics i culturals de les Illes. Aquestes rutes requereixen una senyalització especial imaginativa que permeti una fàcil lectura del territori i que faciliti l'accés als punts neuràlgics dels valors paisatgístics".

Nosaltres pensam que seria important que, en funció d'allò que marquen les pròpies directrius i en funció dels arguments que jo he expressat ara fa un instant, seria important que el Govern es posàs a fer feina i que s'anàs a una definició d'aquestes rutes, d'aquestes carreteres d'interès paisatgístic i s'arbitrassin les mesures per facilitar la seva preservació, el respecte al medi natural i, en definitiva, a la preservació de tots els valors mediambientals i culturals als quals s'ha fet referència. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Grosske. Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el seu diputat Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, per als Verds és una paradoxa el fet que el Govern utilitzi el paisatge com a reclam per al turisme mentre promou actuacions de reforma i modificació de carreteres amb un fort impacte sobre el paisatge que, en teoria, afirma defensar. El cas de la reforma de la carretera Deià-Sóller és, en aquest sentit, paradigmàtic, encara que no l'únic; també tenim la reforma de la carretera vella de Sineu, amb l'ampliació exagerada d'alguns trams i la consegüent degradació del paisatge.

Una carretera de muntanya no té perquè ser una via ràpida, però moltes vegades els interessos del sector turístic, més curts de mires, s'acaben imposant, i es projecten reformes com la de la carretera Deià-Sóller que només beneficien els autobusos de gran tonatge, malgrat siguin usuaris minoritaris d'aquestes carreteres i que les excursions turístiques en autobús siguin una activitat poc rendible.

Les víctimes de la conversió de carreteres secundàries i de muntanya en vies més ràpides són, una vegada més, la qualitat de vida de la població resident i el nostre patrimoni natural. Guanyar uns minuts de temps no justifiquen millores de carreteres que destrueixen el seu principal atractiu: el paisatge. Sovint aquestes carreteres no s'utilitzen per necessitat, sinó precisament per gaudir d'un paisatge formós que la reforma de la carretera degrada. La seguretat, moltes vegades el motiu utilitzat per justificar obres faraòniques a carreteres secundàries i de muntanya, no sembla una bona excusa. A la sinuosa carretera Deià-Sóller no hi ha hagut cap mort per accident des del 1980. En canvi, la velocitat s'ha convertit, en general, en la causa directa o complementària de la major part dels accidents de circulació a totes les carreteres. Conciliar seguretat, comoditat de conducció i respecte al paisatge és possible, no mitjançant grans reformes, sinó amb petites actuacions de manteniment i amb una bona senyalització, evitant que aquestes carreteres es degradin. L'excusa de la seva degradació és utilitzada per justificar reformes impactants pels mateixos que permeten que s'arribi a aquestes situacions de degradació. Fins i tot, en alguns casos estaria justificada la seva ampliació, eixamplant les voreres, però sempre respectant el traçat original.

Pels motius que acab d'expressar fins ara el Grup Mixt donarà suport a aquesta iniciativa per instar el Govern a elaborar un projecte de llei de carreteres paisatgístiques. No hi haurà possibilitat d'avançar cap al desenvolupament sostenible a la nostra comunitat si no hi ha un respecte absolut cap al paisatge, recurs fonamental per un altre model turístic sostenible basat en la qualitat més que en la quantitat, i un element fonamental d'aquesta qualitat és el paisatge i el medi ambient, que les vies ràpides a zones d'interès paisatgístic degraden. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el diputat Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President; senyores diputades, senyors diputats, en aquest parlament, el darrer any, s'ha tractat en repetides ocasions la problemàtica a les carreteres que tenen característiques rellevants quant als seus valors paisatgístics, etnològics i mediambientals. És evident que existeix una preocupació dins la nostra societat sobre les intervencions que l'Administració pública du a terme sobre aquesta classe de carreteres. Per desgràcia, en la majoria dels casos els sectors socials que són més sensibles a la conservació del patrimoni i dels valors mediambientals veuen com els tecnòcrates de les obres públiques prioritzen uns elements diferents als que ells consideren com a més importants.

En aquest context, la iniciativa d'Esquerra Unida d'elaborar la Llei de carreteres paisatgístiques de les Illes Balears pot tenir una considerable utilitat. Una carretera paisatgística s'hauria de distingir d'una convencional en un seguit d'aspectes, entre els quals n'hi hauria tres de ben primordials: la cura extremada dels aspectes estètics, el disseny viari adaptat al paisatge, amb la possibilitat de fruit-lo -aturades, miradors...- i la senyalització, concebuda no tan sols amb la finalitat d'orientar el trànsit, sinó també com un ajut per a la interpretació de l'entorn amb les referències geogràfiques i culturals que fessin falta. Hi ha molts pocs exemples de carreteres a les Balears on aquests elements no siguin mereixedors de ser tenguets en compte; tradicionalment, però, no han estat atesos. Es podria arreglar amb una llei de carreteres paisatgístiques?, no és del tot segur; a les lleis les fan bones o no tan bones o fins i tot les poden fer perverses aquells que les apliquen. Creim que una llei de carreteres paisatgístiques podria ser positiva, però.

Ara bé, és evident, també, que l'actual llei de carreteres de la Comunitat Autònoma podria ser un instrument vàlid, tal vegada amb algunes variacions que la perfeccionassin. El que falla més que cap altra cosa és la pràctica, l'aplicació de la llei. La carretera Deià-Sóller, per exemple, és un claríssim atemptat al bon gust i al seny, marges fets amb pedra petit i ciment que, lògicament, cauen quan han de caure; terrabuits i terraplens que incompleixen de manera flagrant el Pla provincial que els prohibeix explícitament, i una concepció pura i dura de gabinet sense concessions estètiques ni ambientals. Un altre cas lamentable, en general, és l'ajardinament de les voravies que es promou des del Govern: ús indiscriminat d'espècies exòtiques, menyspreu sistemàtic de les espècies autòctones plenament adaptades al clima i al terreny de les nostres illes; es crea un paisatge viari estàndard, similar al de tantes i tantes carreteres de països càlids, quan el que s'hauria de promoure és un segell de balearitat o almanco de mediterraneïtat.

Hi ha molt per fer, en primer lloc a les carreteres existents: restaurar paisatges en molts d'indrets on convendria vegetar els talussos però no amb el *carpobrotus*, una planta sud-africana que causa problemes ecològics per la seva expansió; eliminar impactes visuals puntuals com són, encara, determinades tanques publicitàries il·legals; restaurar parets i tancaments degradats; cuidar la vegetació de les voreres amb un criteri més biològic que d'enginyeria; determinar els elements que mereixen ser identificats i senyalitzats, les rutes d'especial valor històric, paisatgístic o etnològic que podrien ser objecte d'indicatius específics, per un estil del que s'ha fet a Eivissa amb la ruta del falcó aplicada a carreteres. Falten miradors i aturades al servei dels miradors; és curiós que els miradors -s'Entreforc, Formentor, la costa de Valldemossa- siguin d'altres èpoques, siguin de fa molts d'anys i que no s'hagin aprofitat reformes recents per habilitar-ne de nous; lamentablement creim que es pot afirmar que no tenim cap mirador fet en temps de l'autonomia, i no serà perquè faltin indrets i ocasions. Quant a la senyalització cultural, és inexistent quasi per complet, i no sols és possible sinó necessària, tant per als illencs com per als turistes. Falta, sobretot, bon gust. El que falta comprovar és si la promulgació d'una llei podrà resoldre aquesta mancança. La llei podria ajudar; així ho pensam i molt especialment es començarien a corregir els errors a l'hora d'afrontar les intervencions sobre les carreteres d'especial interès paisatgístic si hi hagués una nova sensibilitat per part dels responsables de les obres públiques que es fan a les Balears. Certament consideram prioritàries les actuacions en aquest sentit, conciliables sempre, és clar, a les reformes de seguretat que siguin necessàries.

A les carreteres paisatgístiques els criteris estètics han de primar sobre la rapidesa o la capacitat sobredimensionada de circulació de vehicles. Una llei de carreteres paisatgístiques podria contribuir a fer possible l'aplicació d'aquests criteris. Per això el nostre grup dóna suport a la Proposició no de llei presentada per Esquerra Unida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats; la Proposició no de llei del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida deriva de la proposta al Consorci de la Reserva de la Biosfera -carreteres paisatgístiques- vehiculada a través del Grup d'Ornitologia Balear Menorca. És una proposta que fa, general, a les Illes Balears; proposa un projecte de llei elaborat pel Govern i que s'hauria de remetre a aquest parlament i que doni una dimensió, a nivell Illes Balears, a allò que fins ara és una proposta a nivell de Menorca. En principi hi estam totalment d'acord.

Però jo voldria dir que crec que, en aquest parlament, les ingenuïtats, les bones intencions, és com si partissin de zero, com si aquí hi hagués un nou govern, a part d'un nou president o dos que n'hi ha hagut, i hauríem de començar a veure quina és la dura realitat de les coses, i crec que les bones intencions van bé, s'han de manifestar i, sobretot, pels grups que, si bé tenen una trajectòria política que no comença fa dos dies, en aquest parlament són relativament, o absolutament, nous, que és el cas d'Esquerra Unida. Jo quan he sentit el Sr. Grosske que s'ha referit a les hipòtesis d'ordenació territorial de l'època del breu Soler, he pensat que, entre tots, arribarem a pesar que hem tengut un mal Biel i un bon Tòfol, i hem tengut un mal Biel i un mal Tòfol. El que passa és que un deia i feia i l'altre deia i al final, també feia el mateix, perquè qui vol governar, *Butlletí Oficial de les Comunitat Autònoma de les Illes Balears*. Acció de govern, acció reglamentària, acció legislativa; res de cromos a tota pàgina o a tot color i en paper *couché* com a hipòtesi, escolti; els governs seriosos no funcionen damunt hipòtesis, tenen el butlletí que s'edita en blanc i negre i té molta més eficàcia, no publicitària, sinó real, dins la societat, que no les hipòtesis territorials.

Per tant, jo no em sent traït pel Sr. Soler. Jo no som el Sr. Joan Marí Tur i, per tant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, li prec que se cenyeixi a la qüestió de l'ordre del dia i no entri en debats amb altres temes.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, parlava de carreteres, Sr. President, però en fi, m'hi cenyiré un poquet més.

Per tant, en aquest parlament amb majoria absoluta del Partit Popular, o relativa, a temporades, des del 1983, hi ha hagut una lluita que jo he denunciat sistemàticament i he procurat ser simplificador i gràfic des d'aquesta tribuna. Els governs, els successius governs fruitos de successives eleccions a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sempre han donat una audiència infinitament major, sempre han rebut amb palmes d'or, sempre han estat complaents amb els qui participaven en obres de gran envergadura, creació d'infraestructures -carreteres, entre elles- i que es feien, i encara tenc la impressió que es fan i si no ja ho veurem, en detriment de patrimonis culturals, històrics, paisatgístics, etc., mentre que els defensors, fins i tot els que hi poguéssim haver dins el mateix Govern, del fet que hem de progressar, hem de fer carreteres, però hem de respectar el paisatge, hem de respectar els elements culturals, aquests estaven en absoluta minoria.

I és curiós, precisament quan preparava la intervenció i revisava el tema de les carreteres paisatgístiques plantejat com a proposta del Consorci de la Reserva de la Biosfera de Menorca, s'esmenta, com a exemple del que es podria fer amb caràcter general, no un exemple d'un país subdesenvolupat, sinó d'un dels països més dinàmics o, tal vegada, el més dinàmic econòmicament d'Europa, que és Alemanya. Vostè que porta un llinatge alemany encara ho comprendrà més: vol dir que aquests països ja han perdut aquest infantilisme d'un desenrotllisme a qualsevol preu: no, això fa nosa, això hem de destruir aquest paisatge, és igual, però el progrés ho exigeix.

Això és propi d'una etapa que a les Illes Balears s'hauria d'haver superat ja fa temps. I sempre he dit una cosa: que nosaltres hem d'aprendre d'aquells que ja van més envant que nosaltres, d'aquells que ja han crescut, d'aquells que tenen dinasties industrials, que tenen dinasties hoteleres, tenen dinasties universitàries, dinasties de juristes; nosaltres hem de deixar de ser, d'una vegada, aquest país que en els anys 50 i 60 va començar a créixer i que encara sembla que no ha llevat el peu de l'accelerador, i necessitam que aquest govern faci una girada absolutament radical en aquest sentit i que, per tant, donin suport, com a mostra de voluntat d'actuació, a la seva proposta de fer un projecte de llei de carreteres paisatgístiques per a les Illes Balears, perquè el Sr. Matas, crec que era en el debat d'investidura, va expressar la seva voluntat que els ciutadans del nostre país es convertissin en persones autènticament cíviqes i que respectassin aquest paisatge, respectassin el territori, i va dir -diré la idea, les paraules tal vegada no són del tot exactes però crec que sí- que no volia un paisatge amb bosses de plàstic ni matalassos ni somiers per les voreres de les carreteres o dins els torrents, cosa que em sembla molt bé, però aquí en ve una, Jaume: i ara que tenim una proposta damunt la taula de fer un projecte de llei específic per unes determinades carreteres que tenen uns valors paisatgístics, aleshores què feim?, mantenim la retòrica o passam als fets? Jo crec que d'aquí a un moment ho veurem. Crec que serà difícil perquè sempre, en aquest govern i crec que les coses no han canviat, els partidaris de creixement a qualsevol preu, de que tot va bé mentre es pugui presentar com a una gran obra pública, que això el preu que s'ha de pagar és aquest, han estat sempre, els partidaris de frenar això, han estat sempre majoritaris.

Jo crec que aquesta llei ha de tenir, evidentment, un referent que és al Llei de Carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, la Llei 5/1990, de 24 de maig, però hi ha una diferència, per a mi, fonamental: la Llei de Carreteres té un únic protagonista, les carreteres -valgui la redundància; jo crec que amb el plantejament que es fa en aquesta proposició no de llei i amb la defensa o explicació que ha fet el Grosske ha quedat clar que hi havia, com a mínim, dos protagonistes fonamentals, la carretera i aquest bloc de valors paisatgístics, culturals, ecològics, que enrevolten aquesta carretera i que, per tant, en aquest cas *tanto monta*, la carretera paisatgística s'ha de construir sobre aquests dos eixos: hem de poder circular amb comoditat i amb seguretat i hem de poder gaudir -la mateixa carretera no els ha de destruir sinó que els ha de potenciar- tots els elements culturals, paisatgístics, ecològics, que l'envolten. Una carretera no s'ha de convertir en una barrera per a la fauna, no s'ha de convertir en un escorxador per a la fauna, que és el que tenen les carreteres d'ara, allà on molts d'animals sucumbeixen, i que, per tant, hem de fer, hem de passar a un altre plantejament.

Això té un cost, però abans de tenir un cost ha de tenir una voluntat política d'actuació. Aquesta voluntat política d'actuació d'aquí a un moment la veurem. Jo crec que aquesta voluntat no hi és; malgrat les declaracions retòriques d'hipòtesis territorials del President passat i d'una voluntat d'un paisatge sense somiers, ni matalassos, ni bosses de plàstic del President actual, em tem que a l'hora d'actuar i dur les coses al Butlletí Oficial, a l'hora d'impulsar un projecte de carreteres paisatgístiques per a les Illes Balears, ens trobarem, com gairebé sempre, amb un no. Per tant, jo no voldria que es fes realitat una reflexió que em va fer, no un polític ni una persona de cultura, sinó, referida a Mallorca, un simple picapedrer que, quan jo li manifestava que segons quines coses d'aquest país no funcionaven, em va posar la mà damunt l'espatlla i em va dir: "Desengana't, Damià, altre temps els mallorquins tenien el cap buit i la butxaca buida, hi havia pobresa i no hi havia escoles per a tothom; ara les coses han canviat, però no tant; som un país ric però no hem canviat tant, no t'enganis. Tal com passava abans, les coses no es fan; ara els mallorquins tenen la butxaca plena i el cap buit". És una frase recollida dins un cafè, d'un simple picapedrer, però aquestes actuacions, allà on els elements de tipus econòmic, els interessos que fan que un element com la Fundació de les Illes Balears es converteixi en 1.000 milions de pessetes espontàniament, això ens ha de fer obrir els ulls a tots.

Aquí es veuen, encara, les propostes progressistes, les propostes ecologistes, com un desafiament, com un obstacle, com un enemic, i jo voldria fer una reflexió al Sr. Matas, si hi fos, però la faré al Grup Popular que és, en definitiva, el que dirigeix les votacions, en el seu àmbit: no temin votar una proposta que ve del Grup d'Esquerra Unida, no tenguin por perquè sigui roja, de color, no tenguin por perquè sigui verda; però si voten en contra tendré la impressió, com he tenguut sempre, que vostès, com que tenen interessos o tenen profunds interessos lligats a la seva política, grups econòmics lligats a la seva política, tenc la seguretat -no la impressió- que els fa més por, en aquest cas, el verd que res. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Carles Cañellas.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Carles):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors; Sr. Grosske, vostè ens ha presentat avui, aquí, una proposició no de llei que, teòricament, versava damunt carreteres paisatgístiques que, la veritat ha estat un cant de sirena, com aquell que sentia n'Homer damunt el barco i els antics mariners i que sempre acabaven malament; la sirena no era prou clara, i la seva proposició no de llei tampoc no ha estat tan clara.

La veritat és que ha parlat molt, ha dit coses bones i dolentes -no ho neg, perquè no tot és dolent, en aquesta vida hi ha coses bones i dolentes- en colors verds i vermells, i de grocs també n'hi ha qualcun. Però aleshores els que hem acabat, o personalment jo no he arribat a entendre quina era la seva proposició no de llei. Ha parlat de tot i molt, ha ficat les naus industrials enmig del camp com a impacte ambiental; i qui li nega?, però Sr. Grosske, aquesta nau deu haver tret un permís de la Comissió Insular d'Urbanisme; no es pot construir una nau enmig del camp sense el permís adequat i declaració d'interès social. Llavors, abans de fer la carretera paisatgística potser hauríem de mirar a veure què passa per aquest costat. I li don raó: una nau enmig del camp jo li don tota la raó, però potser no és problema de la carretera.

Hi ha altres temes que vostè també ha esmentat. La publicitat, estam d'acord, però per això hi ha una llei de publicitat, *hágase la ley y hágase cumplirla*, com ha dit el Sr. Pons del PSM, que no tant és la llei sinó la pràctica; en això estic d'acord. Ja després, a partir d'aquí, ja no estic tan d'acord amb el seu raonament, però és així. A mi m'agradaria, Sr. Grosske, recordar-li, perquè vostè ho sap i ha sap de sobres, que existeix un departament de carreteres, en aquest govern, i que dins les seves actuacions normals es tenen en compte els aspectes paisatgístics d'un bon nombre de quilòmetres que hi ha dins la nostra xarxa viària, és a dir, que quan aquest departament de carreteres funciona en les seves actuacions normals, com és un projecte o una execució d'obra, ja ho té en compte, això, i si no ho té en compte ho hauria de tenir en compte, i per això li vull recordar el paràgraf 4 de l'article 17 de la Llei de Carreteres de la CAIB que diu, en castellà: "*Los proyectos y anteproyectos de nueva carretera, modificación o ampliación de autopistas y autovías, las duplicaciones de calzada así como las variantes y los acondicionamientos que supongan cambios de trazado en una longitud acumulada de más de tres kilómetros o que afecten parajes de especial protección -entram al paisatge i a les carreteres paisatgístiques- tendrán que ser objeto de una evaluación de impacto ambiental, elaborado y tramitado de conformidad con la normativa vigente*". Jo crec la *mare del cordero* està en aquest estudi d'impacte ambiental, si es fa i es fa bé, i em torn referir a la pràctica i no a la llei, perquè la llei està clara: hi ha d'haver un *estudio de impacto ambiental*; si es fa i es fa bé, se superen, no vull dir el 100%, però sí tal vegada un 90% del que vostè proposa, perquè, a part d'això, també li puc dir que s'han pres, per part del Govern, altres mesures que també van en aquests sentit, com poden ser la disminució de l'ample de les carreteres, i això afecta també les expropiacions, s'expropien menys terrenys.

Aquí s'ha parlat que no es restauraven els *bordillos*; la meves notícies és que es restauren *bordillos*. Aquí s'ha parlat que no s'han fet miradors; des de (...), Sóller-Deià, en el tram d'obres; Andratx-Estellencs, a la sortida dels túnel; Banyalbufar-Estellencs, a la sortida cap a Banyalbufar; Banyalbufar-Esporles, *bajando hacia* Banyalbufar, n'hi ha un altre; Alaior-Mercadal, un que es diu *peña del indio*, possiblement és que a vegades un està tan ocupat que no pot circular molt per les carreteres i no troba a aquests miradors, que a la millor existeixen, a la millor no, a la millor són fantasmes, com que ens donen *Expediente X* a totes hores, a la millor un els veu i els altres no.

Quant a la plantació de espècies autòctones, pareix que aquí s'ha dit que tot el que empram és de fora, d'autòcton res. M'han dit que s'han recuperat dotze modalitats, i si hi està interessat, també li podré fer arribar la llista, però no en aquest moment.

Per tot això, nosaltres creim que la proposició del Sr. Grosske, la proposició del Grup d'Esquerra Unida, no afegeix res al que ja avui es fa, el que s'ha d'exigir és una major cura, una major professionalitat, com ho vulguin, però no fa falta afegir-hi res. És una proposició que l'únic que aconseguiria seria desviar doblers que ara podrien anar cap a un lloc on fa falta a un servei que ja té el seu pressupost i que té aquesta missió. Per tant, nosaltres no podem votar a favor de la proposició d'Esquerra Unida, i el que sí que proposaríem seria que tots donàssim un vot de confiança al departament de carreteres perquè faci el que ha de fer i bé. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, agraeix, com és obligat i cortès, el suport dels grups parlamentaris que han manifestat i han anunciat el seu vot favorable a aquesta proposició no de llei.

Sr. Cañellas, a mi, els polítics, m'han dit de tot, ara sirena és la primera vegada que m'ho diuen, encara no sé com ho he de prendre. Meditaré sobre el tema quan hagi acabat el debat.

Realment, de la seva intervenció jo trec la conclusió que vostè no ha entès excessivament el plantejament de la proposició no de llei. Quan jo he esmentat el tema de les naus industrials, la publicitat, etc., era esmentant un exemple que havia posat el conseller Sr. Reus, que des del punt de vista del nostre grup no calibrava correctament l'impacte paisatgístic d'una carretera, perquè l'impacte paisatgístic d'una carretera no era allò que percebia el conductor, sinó era allò que objectivament aquella carretera representava per al territori i per al medi natural sobre el qual estava assentada.

A part d'això, i això amenaça amb ser un autèntic diàleg de besucs, he de confessar que també vostè m'ha despiatat amb la seva intervenció, és a dir, jo tenia pensat replicar en funció que des del Grup Popular se'm digués que a les directrius d'ordenació territorial hi ha contemplada la figura d'una xarxa de rutes paisatgístiques i culturals, i pensava jo que se'm dirà des del Grup Popular: Deixem en tot cas que s'aprovin les hipòtesis, les directrius d'ordenació territorial, i després crearem la xarxa. La meua rèplica en aquest sentit hauria estat que això era una cosa urgent, que s'estaven produint coses conflictives socialment, deterioraments objectius del territori en funció d'actuacions a carreteres que perfectament podien estar incloses en aquesta xarxa, i el tema de Deià-Sóller és excessivament recurrent en aquesta tribuna, i que el fet de donar passes per davant d'una planificació superior no era una cosa aliena a la política del Govern, que compta amb el suport del Partit Popular; de fet, ala darrera compareixença del Sr. Reus a la comissió corresponent del Parlament de les Illes Balears, quan es parla del tema d'aigua, molt orgullós diu que el pla hidrològic encara no està aprovat però totes les mesures urgents contemplades ja estan quasi fetes; és a dir, que quan es troba que una cosa és urgent, ja es donen presses per fer-hi feina i per fer el transvasament de sa Marineta i allò que trobin que han de fer; això no és un inconvenient.

Des del nostre punt de vista, això era una cosa urgent i que mereixia una iniciativa per damunt de la tramitació natural de les directrius d'ordenació territorial, però vostè, en nom del Grup Parlamentari Popular no m'ha fet aquest raonament, vostè m'ha remès als estudis d'impacte ambiental que estan reglamentàriament contemplats. Efectivament, vostè, d'una manera implícita però transparent, ha donat tota la raó al Sr. Damià Pons en la seva intervenció com a portaveu del Grup Parlamentari Socialista, és a dir, aquestes directrius d'ordenació territorial estan absolutament fora de l'horitzó polític del Grup Parlamentari Popular i del Govern, si no, és impossible entendre que, una proposició no de llei que s'acul a un dels seus capítols, vostè la rebati sense ni tan sols fer-hi una referència. Això és realment patètic, és a dir, avui en el torn de preguntes orals en plenari hi hem vist com tota una teoria acuradament elaborada pel Partit Popular respecte de la responsabilitat política, defensada a capa i espasa a mil i un debats periodístics i parlamentaris, ha caiguda feta trossos a les mans delicades i amables de la vicepresidenta del Govern. I ara veim com les directrius d'ordenació territorial cauen destrossades entre les mans menys delicades i menys amables de qui ha actuat com a portaveu del Grup Parlamentari Popular. Efectivament, és clar que vostè ha donat la raó al Sr. Damià Pons, de tota manera, les directrius no es poden considerar absolutament inútils, tenen unes fotografies absolutament precioses. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Cañellas, té vostè la paraula.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Carles Felip):

Gràcies, Sr. President. Sr. Grosske, si m'he referit a la sirena, no m'hi referia precisament en l'aspecte físic, sinó en el metafísic, si vostè vol, perquè acaba de sortir a formar-me un *taco de no te menees*. Jo l'he despistat, a vostè, hi jugam a la desorientació, perquè vostè em torna a despistar, ja no sé ni què li he de contestar, l'únic que tenc clar és que aquí hi ha unes hipòtesis d'ordenació del territori, hipòtesis que no han arribat a directrius, ni s'ha aprovat cap pla. Per tant, no em conti si amb les meves mans de pagès, dures i rasposes i no tan suaus com les de la consellera de la Presidència, si li he destrossat tot aquest sistema, però és que vostè s'ha muntat un castell de *naipes*, que si això ja és així, que si és aixà, sense tenir aprovat allò, jo ja faig un pla de..., però és que vostè no ha fet cap proposta concreta de carreteres paisatgístiques. Si hagués dit que la directriu tal, etc.; ha parlat de la carretera de Sóller, de la de Deià, de la de Valldemossa, de les naus industrials, i ara ens ha parlat del pla hidrològic.

Fill meu, jo creu que li fa falta una bona dutxa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam directament a votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 28; en contra, 30; abstencions, cap. Per tant, no queda aprovada aquesta proposició no de llei.

IV.- Debat de presa en consideració de l'escrit RGE núm. 4001/96, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, relatiu a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació turística.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que far referència a presa en consideració de l'atribució de competències dels consells insulars en matèria d'ordenació turística. He d'informar a les senyores i senyors diputats que el debat se substanciarà mitjançant intervencions dels grups parlamentaris que estiguin a favor d'aquesta proposta, després intervendran aquells que es mostrin en contra de la presa en consideració i acabarem amb un torn de rèplica i contrarèplica. He de fer esment que es tracta de presa en consideració, per tant, no n'és l'aprovació definitiva, per aclarir certs dubtes que sé que han sorgit.

Grups parlamentaris que vulguin consumir un torn a favor de la presa en consideració? Sr. Palau, té vostè la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El Reial decret 3401/83, de 23 de novembre, va traspassar a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears totes les funcions i serveis de l'Estat en matèria de turisme. Mitjançant Decret 63/1984, de 9 d'agost, aquesta comunitat autònoma assumeix i distribueix totes les competències que havia rebut. Ja des d'aquesta cambra i en data 1 de desembre de l'any 1993, es varen atribuir com a pròpies als diferents consells insulars totes les matèries o totes les competències en matèria d'informació turística. Avui, aquest diputat que els parla és aquí en nom del Grup Popular per fixar la seva postura positiva a la presa en consideració de la proposta d'atribució de competències en matèria d'ordenació turística als diferents consells insulars de la nostra comunitat autònoma. Aquest moment, per a aquest diputat que els parla i crec que per a la resta dels meus companys, és un motiu de doble satisfacció, perquè per una banda, amb la presa en consideració d'aquesta llei, es dona pas, i sota el meu punt de vista és un tema molt important, al procés d'ordenació políticoadministrativa de les Illes Balears, satisfent cada vegada més la legítima voluntat d'autogovern de cada una de les illes, i per altra banda, el Govern del Partit Popular i el Grup Popular compleixen un altre dels punts que duïen dins el seu programa electoral a les passades eleccions autonòmiques.

Aquesta proposta que se sotmet a presa en consideració avui ha passat tots els tràmits reglamentaris. Primerament, en data 19 de març de 1996, va ser aprovada al ple de la Comissió tècnica interinsular; en aquell mateix ple s'hi varen acceptar algunes esmenes. Després es va enviar als diferents consells insulars perquè en dassin el seu parer. I avui la tenim aquí per a la presa en consideració, perquè ja pugui seguir el tràmit parlamentari corresponent i, com ha dit molt bé el president, no és aprovació definitiva, sinó que al llarg del tràmit corresponent s'hi podran fer les observacions o la presentació de els esmenes que els diferents grups creguin necessari.

Les competències que se'ls traspassen amb aquesta proposició són pràcticament totes, excepte unes quantes que creim nosaltres que s'han de reservar, i així s'expressa en aquesta llei, per a la Comunitat Autònoma, com són la potestat normativa, plans d'embelliment, plans Futurs, estadística, etc. Es proposa traspassar als consells insulars la iniciació, ordenació, tramitació i resolució de tots els expedients, d'acord amb la llei que els sigui d'aplicació en aquell moment, atorgament d'autoritzacions i llicències per a l'exercici de qualsevol activitat o prestació de serveis turístics, facultat inspectora així com el control i la vigilància de mesures de seguretat, iniciació, ordenació i tramitació dels expedients sancionadors en matèria d'activitats i empreses turístiques, d'acord amb la Llei 6/1983, de 3 de maig, Pla de modernització d'allotjaments turístics, sancions i també el dia que s'hagi aprovat per aquesta cambra, el Pla de modernització de l'oferta turística també els serà d'aplicació.

El cost efectiu que figura en aquesta proposta és d'un import de 324.151.351 pessetes, que perilles es reparteixen de la següent manera: Mallorca, 193.751.012 pessetes, que representa gairebé un 60% -el 59,77%-; Menorca, 60.384.064 pessetes, el 18,63%, i Eivissa i Formentera, 70.016.272 pessetes, que representen el 21,60%. Aquesta distribució que he anunciat abans resulta de l'aplicació dels articles 35 i 36 de la Llei de consells insulars, es basa en criteris de població i superfície i després d'haver aplicat el criteri de pressió fiscal i ponderació de la insularitat, tenint en compte que s'han d'anivellar els serveis desigualment implantats a cada una de les nostres illes.

Sé que algun grup, fins i tot el nostre grup, pot tenir algun emperò no a la quantitat assignada, sinó a l'origen dels ingressos, i així vull recordar que alguns grups ho varen manifestar dins el ple de la Comissió tècnica interinsular; fins i tot, el representant d'Eivissa, Antoni Marí i Calbet, hi va fer constar la preocupació que podríem tenir quant a l'origen dels ingressos, sobretot els que puguin venir derivats de taxes i multes. Però vull dir que aquesta preocupació crec que ens pot fugir del cap perquè al llarg d'aquest temps que, com he dit abans, s'ha seguit la tramitació d'aquesta proposta de llei i en contacte amb el Govern i també recordant les pròpies paraules que va anunciar el conseller de Turisme fa molts pocs dies a la compareixença de la comissió corresponent, es pot d'alguna manera estudiar quina és la forma de recaptació, quins són els ingressos que es puguin tenir i al llarg, ja ho anunciï aquí, d'una esmena o esmenes que presentarà el nostre grup farem o demanarem que sigui possible que cap dels consells insulars que rebí una competència en matèria d'ordenació turística pogués veure minvades aquestes quantitats que hem expressat aquí anteriorment. Per tant, vagi per a nosaltres ja la tranquil·litat que tenim, i crec que, aquesta tranquil·litat, m'agradaria transmetre-la a la resta dels grups, perquè va ser un dels temes que va preocupar dins la comissió.

I res més, ja hi entrarem article per article. Crec que hi havia uns articles molt importants, uns són els traspassos de les matèries de què és objecte aquesta proposta, i l'altre tema és el finançament; tot allò altre és la creació de la comissió adient per al seguiment, etc., així com el traspass de funcionaris, que també vénen relacionats a la llei, etc., però vull dir una vegada més que nosaltres creim que una matèria tan important com l'ordenació turística, tenint en compte el fet diferencià, que la a la nostra comunitat té oferta turística cada una de les illes i també el fet que crec que es mereixen els ciutadans que cada dia els atraquem més l'Administració, a fi de dar-los un millor servei, i no tan sols dar-los un millor servei, sinó un millor control de (...) que té tota l'activitat turística de les nostres illes.

Reiter una vegada més, Sr. President, el nostre suport a aquesta proposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir en contra de la proposta. Pel Grup Mixt, té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Desconfiança, desconfiança crec que és la paraula definitiva de la proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria de turisme; desconfiança del Govern d'aquesta comunitat envers del procés de descentralització políticoadministrativa, que està consagrada en el nostre estatut d'autonomia a l'article 39, capítol III.

I és precisament, creim, aquesta desconfiança allò que ha inspirat aquesta proposta de la Comissió tècnica interinsular, un òrgan de majoria governativa que desvirtua totalment els principis d'autonomia política i administrativa i de suficiència financera. Des del Govern no es pot plantejar, ni tan sols, crec, desitjar, l'atribució de competències als consells insulars afirmant, com es diu a l'exposició de motius de la proposta, que respon a l'aplicació del principi de subsidiarietat com a principi d'organització política; al mateix temps, preveure la creació de la comissió interinsular de coordinació turística, que no és més que un comissariat de control governamental. En el mateix article nou es delaten vostès, senyors del Govern, quan en referir-se a aquesta comissió de coordinació l'anomenen, no sé si inconscientment o per un acte de cristiana sinceritat, comissió tècnica interinsular; això és demostratiu, senyors del Govern, de la poca confiança que vostès tenen en les institucions democràtiques, de la por a una autèntica descentralització de poder i de la poca credibilitat que (...)

històricament tot procés de desenvolupament autonòmic. Però no tan sols no es conformen amb la creació d'un comitè de control, sinó que també reincideixen en la valoració irregular del cost efectiu de la competència. A totes i cada una de les lleis d'atribució de competències, el govern sempre ha calculat a la baixa el cost efectiu de la competència a Mallorca, mai no es correspon ni amb la realitat territorial ni amb la poblacional de la nostra illa, que representa, ho vull recordar una vegada més als senyors del Govern des d'aquesta tribuna, el 79% del conjunt de les Illes Balears, és a dir, qualsevol proporció justa seria el 80, 10 i 10. Això no s'ha tengut mai en compte i s'ha vist claríssimament en la defensa que ha fet el portaveu del Grup Popular, quan ha dit els tants per cent i les quantitats econòmiques que pensen destinar a les altres illes. Però no només són els factors territorials i de població els que podrien justificar un augment de la valoració del cost efectiu, hi ha en aquest cas, en el tema turístic, un factor més a afegir.

La proposta d'atribució de competències atorga a l'ordenació turística per a Mallorca el 59% dels recursos, o el 59,7, segons el propi representant del Partit Popular, quan la realitat ens demostra que l'activitat turística representa a Mallorca més del 70% del total de la Comunitat Autònoma. Per tant, cap dels barems, ni el poblacional, ni els factors territorials, ni els factors poblacionals, pot justificar el que és injustificable a nivell de costos.

Per tots aquests motius, més aquells que es varen establir en el consell insular, que es basaven en un finançament de les illes que discrimina profundament l'illa de Mallorca, i amb unes variables redistributives que no estan en absolut ben ponderades, a més de la no aplicació de la Llei de consells insulars i del propi article 35, endemés de tot el que ja al Consell Insular de Mallorca vàrem defensar, per tot això, no donarem suport a aquesta proposta de transferència de competències al Consell Insular de Mallorca, perquè creim que Mallorca i els mallorquins hi perdrem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el seu portaveu Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Breument, perquè, en definitiva, des d'Esquerra Unida, fem nostres els arguments tècnics i polítics que figuren a l'acord que va ser adoptat en el seu dia pel Consell Insular de Mallorca i que es va materialitzar en un rebuig a aquesta proposició de transferència de competències en ordenació turística, que es repetirà avui per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i que es traduirà en una negativa a aquesta proposta, no només per arguments que aquí ja han estat esmentats, sinó fins i tot per arguments més polítics, com és el continu vici de transferir competències als consells insulars predeterminant coses que no haurien de predeterminar-se, com per exemple fins i tot els òrgans capacitats, competents, per establir sancions en matèria d'infraccions en matèria turística.

També, en un altre ordre de coses, el tema financer, que aquí ha estat ja explicat i sobre el qual la intervenció del representant del Grup Popular, ho sentim molt, no ens ha tranquil·litzat, a aquest respecte, en absolut. Pensam que aquests ingressos afectats no estan ben calculats, que hi ha un *decalage* importantíssim entre el que es considera ingrés afectat i la recaptació líquida efectiva que s'aconsegueix fer per aquest concepte, que el que mana la Llei de consells insulars és que aquests ingressos afectats corresponguin a períodes pressupostaris, a exercicis pressupostaris, on es pugui acreditar el caràcter estable i regular d'aquests ingressos. En definitiva, això significa, es tradueix i es traduirà en una infradotació pressupostària d'aquestes transferències. I pensam també, com ha explicat la portaveu del Grup Mixt, que hi ha una discriminació evident cap a l'illa de Mallorca, la qual no podem interpretar fora de la consideració dels distints colors polítics que presideixen els tres consells insulars. Hi ha hagut una negociació bilateral, independent, amb els consells insulars que tenen governs del Partit Popular i hi ha hagut una aplicació de les variables redistributives del finançament que perjudiquen l'illa de Mallorca, d'acord amb qualsevol dels paràmetres que s'hi vulguin tenir en compte, ja siguin població, places hoteleres, places turístiques, establiments o places d'oferta turística complementària. Hi ha una discriminació evident que es complementa amb aquesta cessió de l'immoble del carrer Montenegro, 7 que no és, lògicament, un local en condicions per ser cedit ni el local que s'hauria de cedir, tenint en compte que el pes del que ara són les infraestructures en edificis de la conselleria queda transferit al Consell Insular de Mallorca.

En definitiva, votarem que no des d'Esquerra Unida a aquesta proposta perquè pensam que no es pot continuar amb una política reiterada de transferència als consells insulars de competències amb dèficits, i que els consells insulars no tenen capacitat financera, no tenen política d'hisenda possible, no tenen mecanismes pressupostaris per solucionar ni tan sols aquest dèficit. De pas, aprofit per recordar al plenari, perquè quedi en acta d'aquest plenari, la promesa del Sr. Conseller d'Hisenda en la darrera compareixença davant la Comissió d'hisenda respecte que el Govern efectuarà amb caràcter urgent un estudi en profunditat sobre el dèficit que han generat als consells insulars les competències fins ara transferides, a veure si podem posar negre sobre blanc. Els consells insulars, hi insistesc, no tenen instruments pressupostaris per aixecar i per solucionar allò que és una pesadíssima càrrega econòmica. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del PSM, té la paraula el seu portaveu, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. És una llàstima que una proposició de llei que transfereix als consells insulars l'ordenació del que és la primera activitat econòmica de les Illes Balears no es faci per unanimitat, amb el consens de tots els grups parlamentaris, i encara és més greu que es rompi el consens en el que hauria de ser acceptació unànime de les quatre illes afectades, l'illa més gran avui està en contra de tal com ve assignada aquesta important competència, l'ordenació turística.

Per desgràcia, aquesta proposició de llei té els mateixos vicis que altres transferències de competències anteriors. Per una part, la tutela política que manté el Govern balear, impensable si per exemple la comparàvem amb una transferència del Govern central al Govern de les Illes Balears, segurament que el representant del Partit Popular avui no, però altre temps haguessin posat el crit al cel. Però sobretot el que és més delicat i el que hem de posar més en evidència és la manca de rigor, la manca de formes, fins i tot, en la tramitació d'aquesta proposició de llei. Aquesta manca de rigor i de formes ens va obligar, al Grup Nacionalista-PSM, a registrar un escrit dia 23 d'agost de 1996, allà on denunciàvem la violació de l'estatut de càrrecs públics com a diputats per una sèrie d'errors que esmentarem a continuació. En resum, ja direm que el més greu és la manca de justificació dels ingressos, que clarament infringeix la llei dels consells insulars. Avui en dia, després d'aquest escrit, encara no hem tengut resposta de la presidenta de la Comissió tècnica interinsular, no s'ha dignat a contestar, i la Mesa del Parlament va despatxar aquest escrit amb un debat molt pobre i sense tenir-lo massa en compte. El fet és que, després del debat dins la comissió tècnica i després del debat dins el Consell Insular de Mallorca, el Govern ha tengut temps de sobra per adjuntar una documentació que prescriu la llei dels consells insulars, que són les certificacions de les liquidacions d'ingressos dels darrers anys, que són el suport documental i imprescindible per tramitar una proposició de llei d'aquestes característiques.

Però vejam, a més, quins altres defectes té aquesta proposició de llei.

Parlava abans de la tutela política, hi han fet referència altres portaveus, però un fet, concretament a l'article 6, que el Govern es queda la formació i el registre autonòmic d'empreses i activitats turístiques. Aquest registre, és molt important que el gestionin els consells insulars perquè és un instrument, serà en el futur un instrument vital per combatre, per exemple, una activitat que preocupa moltíssim el sector, la multipropietat, coneguda com *time sharing*. L'única norma que fins ara ha entrat a intentar regular aquesta forma d'explotació turística és un decret de l'any 90 que diu que les empreses que practiquen l'activitat de multipropietat són empreses a tots els efectes turístiques, i aleshores, en virtut d'aquesta ordre del conseller Cladera, estan obligades a inscriure's en el registre d'empreses i activitats turístiques; ens preocupa que, segons les nostres informacions, el Govern balear no ha exigint a aquest tipus d'empreses la corresponent inscripció en aquest registre i, per tant, un instrument per poder combatre les empreses que d'alguna manera alegal o il·legal practiquen aquesta activitat, l'únic instrument pràcticament que avui hi tenim, queda en mans del Govern, que fins ara ha fet deixadesa de les seves funcions.

Una segona qüestió, en aquest cas seria una mancança dins aquest marc competencial, seria que hi manquen les competències de promoció turística interior. Ja sabem que no entra exactament dins el que és ordenació turística, però es podria aprofitar que, ja que els consells insulars tenen transferides les competències de les oficines d'informació turística, es podria aprofitar aquesta llei per complementar-lo amb la dotació de competències de promoció turística interior. A la pràctica, de fet, a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, mitjançant conveni, s'hi duu a la pràctica aquesta competència, només faltaria donar-li categoria de llei, això permetria que el Consell Insular de Mallorca també pogués coordinar la promoció turística interior amb aquests instruments fonamentals que són les oficines d'informació turística.

Entrem ara també, ràpidament, dins el tema del finançament, un finançament que al nostre entendre considerem totalment insuficient, primer, perquè segons els nostres càlculs, i per desgràcia he d'insistir que no s'ha acompanyat del suport documental preceptiu, segons les nostres dades, aquests ingressos previstos per als consells insulars per a taxes i sancions estan inflats en més d'un 50%, com vàrem tenir ocasió de demostrar durant el debat a la Comissió tècnica interinsular en aportar-hi unes respostes del Govern. Posteriorment, hem anat completant aquesta informació amb sol·licitud de documentació, i la veritat és que aquell dia se'ns va dir que les dades que teníem no eren completes, ja que només teníem les dades per sancions i que s'havien contret, per exemple, el 94 103 milions per sancions i el 95 96 milions, el que s'havia recaptat era un 10 o 12% del contret, se'ns va dir que hi faltaven els ingressos per taxes i tramitacions administratives i per recàrrecs i multes. Avui també coneixem quins varen ser els ingressos durant el 94 i el 95 per aquests dos conceptes i podem dir que per taxes i tramitacions administratives el 94 es varen recaptar 164.000 pessetes i el 95, 175.000 pessetes, i per recàrrecs i multes, el 94 es varen recaptar 9.500.000 pessetes i el 95, 12 milions. Per tant, els ingressos previstos que s'han de descomptar de les transferències del Govern balear són molt inferiors als que preveu aquesta proposició de llei i que constituïrien, si s'acceptava o si es tramitava la llei tal com s'ha presentada, una vertadera hipoteca per als consells insulars.

El portaveu del Grup Popular ha promès que durant la tramitació es corregirà aquesta gravíssima mancança que té aquesta proposició de llei, esperam que sigui així; ara ens demana un exercici de fe, però realment la fe és creure, és una qüestió que no passa de creure de la nit al dia, sobretot quan han demostrat tanta mala fe a l'hora de no trametre la documentació al Parlament. Si ens haguessin satisfet les nostres demandes enviant la documentació preceptiva, reconeixent l'error i amb la promesa de solucionar-lo durant la tramitació, també hi podríem creure com vostès, però avui, ens sap greu, no podem creure en les seves paraules, ara, això sí, no dubtam que per part nostra hi farem les esmenes pertinents.

Una segona qüestió, i això ja és un mal endèmic, a totes les competències fins ara atribuïdes als consells insulars, és que els costos indirectes són insuficients. Parlam, per exemple, dels serveis jurídics, parlam dels serveis econòmics, parlam de tots uns serveis que són complementaris a l'exercici de les competències. Hi ha un fet molt curiós: mirin, es transfereix ordenació turística, jo crec que això suposa més del 50% del personal que actualment té la Conselleria de Turisme -el cost d'inspecció, etc.-, i la conselleria es queda la Direcció General d'Ordenació Turística, ¿per què, si la competència en pràcticament el 90% del gruix està transferida als consells insulars, s'ha de quedar amb la Direcció General d'Ordenació Turística, amb un càrrec polític duent ordenació turística? Hi fa referència al llei perquè el director general d'Ordenació Turística estarà dins aquesta comissió, no record com en diuen ara, dins aquesta comissió de coordinació interinsular, i la llei, al contrari, no preveu la dotació econòmica per al càrrec polític que haurà de gestionar-la, l'equivalent al director general que hauria d'ajudar a la gestió dins els consells insulars, no preveu una secretaria general tècnica, no preveu uns serveis jurídics, en una competència que genera una activitat turística impressionat, perquè hi ha moltíssims de recursos que acaben a la via contenciosoadministrativa; idò, tots aquests serveis complementaris no estan prevists a la llei.

I finalment, i també ja s'ha dit, no hi ha transferència de mitjans materials. No ho coneixem, i això és una obligació, quins mobles es transferiran, quins equips informàtics, vehicles, o és que els inspectors van amb el seu vehicle propi a practicar les inspeccions?, els vehicles que té ara la conselleria, on es quedaran?, això, per la llei de consells insulars, és obligatori que figuri en aquesta proposta.

I ja és el sùmmum l'immoble que es transfereix a l'illa de Mallorca, un immoble que he visitat personalment, no per fer-hi una inspecció, però el vaig voler conèixer; els arquitectes ni han volgut certificar la solidesa de l'edifici. És un immoble allà on tots els inspectors estan dins una mateixa habitació, hi estaven fa quatre mesos, quan vaig fer la visita; em mostraren l'habitació allà on deu o dotze inspectors per a l'illa de Mallorca feien tota la feina, dins una habitació que tindrà uns deu o quinze metres quadrats, no sé què els he de dir. Realment, és un immoble que no reuneix les condicions perquè el Consell Insular de Mallorca hi pugui ubicar el personal amb un mínim de garanties.

I finalment, ja s'ha dit, però la llei discrimina profundament l'illa de Mallorca. Comparant la despesa atribuïda, el cost atribuït, a l'illa de Mallorca amb el que suposa l'activitat turística al conjunt de les illes, hi ha una desproporció absoluta, com hi ha una desproporció absoluta en l'aplicació de les variables redistributives.

Amb aquesta llei s'ha fet el que me deia un antic conseller d'Economia i Hisenda del Govern balear, que quan anam a negociar una transferència o, per exemple, ara que avui horabaixa en parlarem, quan hem negociat el model de finançament per a les comunitats autònomes, es parteix a l'inrevés, és a dir, s'atribueix una quantitat a cada comunitat autònoma i llavors es redacta el model i es fan unes fórmules polinòmiques complicadíssimes, on juguen multituds de variables, unes distributives, unes altres redistributives, fins que quadra amb el resultat que s'havien proposat. I això és el que han fet, han atribuït una quantitat a Eivissa i Formentera, una quantitat a Menorca, a cost de l'illa de Mallorca. Jo no vull dir que hagin de disminuir l'assignació de les illes de Menorca i d'Eivissa i formentera, a perquè crec que és el cost real, el que passa és que Mallorca està mal dotada. Per calcular la insularitat, per exemple, o per calcular aquest cost per al Consell d'Eivissa i Formentera, per exemple, aquesta doble insularitat, el fet d'exercir la competència a Formentera, val 38 milions de pessetes més per al Consell d'Eivisa i Formentera, i llavors quadren Menorca dient que el servei no està implantat a l'illa de Mallorca, i això té un cost addicional de 30 milions de pessetes. Ens pareixeria correcte si aquests 30 milions addicionals no sortissin del finançament que hauria d'anar a l'illa de Mallorca.

En definitiva, és una mala proposició, i és una llàstima, perquè, sincerament, crec s'ha de tractar d'acostar les competències, l'exercici de l'Administració, als ciutadans i és una llàstima que la majoria de diputats que representen l'illa de Mallorca avui votin que no a aquesta proposició de llei i, sobretot, que en l'exercici d'aquestes competències, de bell nou, el Consell Insular de Mallorca rebrà una hipoteca, una més, afegida a les competències en cultura, en esports, en urbanisme, en serveis socials, que dia a dia fan que els serveis que reben els ciutadans i ciutadanes de l'illa de Mallorca, per les competències transferides, siguin més deficients, i no precisament per causa dels governants de l'illa de Mallorca, sinó per unes males lleis aprovades en aquest parlament. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu portaveu, Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputades, senyors diputats. (...) un torn en contra de la presa en consideració de la Proposició de llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació turística per tres ordres de raons. Un ordre legal, un ordre de raó política i un ordre de raó econòmica.

Un ordre de raó legal perquè la proposició de llei que avui se'ns presenta en aquest parlament no compleix amb la pròpia llei de consells insulars, a la qual està obligada. Ja hi han fet referència altres portaveus, en concret el Sr. Sampol, qui en nom del seu grup va prendre una iniciativa de desqualificació global d'aquesta iniciativa legislativa, per incompliment de l'article 34 de la Llei de consells insulars, quan exigeix que la Comissió tècnica interinsular, a iniciativa del Govern, apporti la documentació necessària per acreditar els ingressos i en concret la minva d'ingressos que representa la recaptació líquida - atenció- sobre taxes i sancions, a la qual obliga l'article 34 de la Llei de consells insulars. Per tant, incompliment de la legalitat, que ja suposa una desqualificació absoluta, global, total de nul·litat del procediment que aquí en aquest moment se'ns proposa admetre a tràmit. Primera raó.

Segona raó, raó d'índole política. Per primera vegada hi ha una ruptura de consens absolutament imprescindible amb aquestes lleis que emanen del propi estatut i de la Llei de consells insulars, que recomanen no tan sols un consens polític, que també, sinó sobretot un consens institucional, i el Consell Insular de Mallorca, senyores i senyors diputats, ha rebutjat políticament aquesta llei, bé és veritat que per raons reglamentàries concretes, l'absència d'un conseller en el moment de la votació va fer que no fos la majoria absoluta requerida per la Llei de consells insulars qui va votar la tramitació d'aquesta llei, però la majoria absoluta política del consell insular, la majoria de ciutadans de l'illa de Mallorca representats legítimament en el Consell Insular de Mallorca han rebutjat aquesta llei, i això vicia políticament la tramitació davant aquest parlament. Aquesta llei ha de ser retirada, aquesta llei ha de ser reconsiderada de dalt a baix. (...) només fos per aquesta raó de tipus polític que, ho record, s'uneix a una de tipus legal.

Per tant, som al davant de dos vicis importantíssims d'aquesta llei, els quals la debiliten legalment, que la debiliten políticament i que, per tant, recomanen a aquest parlament el vot en contra.

I un tercer ordre de raons, també reiteradament exposat, és l'inconvenient d'intervenir en darrer lloc, un ordre de raons econòmiques. Efectivament, aquesta llei, és jo crec reconegut per tothom fins i tot sembla que un reconeixement tàcit per part del portaveu que ha consumit un torn a favor de la presa en consideració així ho desvetlla, també ho desvetlla així la pròpia intervenció a la compareixença davant la Comissió de turisme del propi conseller de Turisme, qui hi va manifestar estar disposat a reconsiderar el finançament de la llei, perquè ell considerava que fins i tot, sota l'òptica del Govern, hi podia haver evidents mancances financeres. Per tant, un mal finançament d'aquesta llei també la inhabilita perquè els consells insulars puguin desenvolupar la tasca que se'ls comana o que se'ls comanaria per aquesta llei, si resultàs aprovada, de manera adequada.

Ja s'ha parlat de la qüestió fonamental, de la recaptació per taxes. Efectivament, segons la sistemàtica que determina la Llei de consells insulars, aquelles recaptacions, aquells ingressos, de dret privat afectats a l'exercici d'una potestat administrativa, com n'és el cas, es resten de la quantitat total que anualment ha de passar el pressupost de la Comunitat Autònoma en concepte de la transferència en concret. Això és correcte. El que és incorrecte és el calcul de les taxes i sancions que es descompten als consells insulars en funció d'aquest fet. En concret, la proposició de llei pressuposa una recaptació per taxes de 150 milions de pessetes -154, en concret-, dels quals s'adjudiquen 104 a Mallorca, 24'8 a Menorca i 24'9 -milions, per descomptat- a Eivissa i Formentera. Però la llei exigeix que aquesta recaptació sigui la recaptació líquida, ho diu clarament, article 34.1 de la Llei de consells insulars: "L'import corresponent a la recaptació líquida obtinguda per aquests conceptes minorarà la valoració del cost efectiu", la recaptació líquida. Quina ha estat aquesta recaptació líquida? El Govern ha anat molt alerta a desvetllar-la, no l'ha dita, ha promès reiteradament al llarg de la tramitació, del debat, ho ha promès al Consell Insular de Mallorca, ho ha promès en aquest parlament, que amb una certificació, amb una simple certificació, amb una certificació d'Intervenció, que digui què s'ha recaptat en aquests darrers anys basta; efectivament, això és suficient, però no ho ha fet. Això no vol dir que no ho puguem saber. Ens hem pres la molèstia d'anar a la comptabilitat, a la liquidació del pressupost, hem fet allò que la Sra. Salom anomenaria un estudi i jo una simple constatació dels números que figuren a la comptabilitat, i hi hem mirat a veure què ha recaptat cada any la Comunitat Autònoma en concepte de taxes i sancions per ordenació turística. Vull dir en nom del rigor que personalment he actuat per determinar això. Hem mirat les recaptacions obtingudes a un any imputables a conceptes d'altres anys, per tant, hem mirat exactament en relació amb els anys 93, 94 i 95, els únics disponibles de manera coherent, què s'ha recaptat. L'any 93, 90 milions de pessetes; l'any 94, 100, i l'any 95, 110, o sigui, un promedi de 100 milions de pessetes al llarg d'aquests darrers tres anys, en canvi, se n'imputen 150. Com s'ha dit ja aquí, els ingressos estan inflats en un 50%, i això són ns doblers que es pisa, que s'escamoteja o que es lleva del finançament als consells insulars, per parlar clar i català; per tant, això és absolutament inadmissible, i és més inadmissible encara quan aquesta manca de revisió de la certificació sobre quina ha estat efectivament la recaptació líquida del Govern de la Comunitat Autònoma ha estat negada sistemàticament per la via dels fets, no per la via de les paraules, la retòrica és molt agràida -"no passin pena, els enviarem tot d'una una certificació"-, no ha estat enviada mai, mai no hem rebut una certificació de la recaptació líquida obtinguda i, per tant, ens trobam davant una situació, per ser benévols, de presa de pèl.

Però no és només això la manca de finançament, també s'ha dit, i són arguments ja emprats encara que jo no puc menys que reiterar-los aquí, són els costos indirectes. És preocupant la qüestió dels costos indirectes. En aquesta proposició de llei es calculen 10 milions de pessetes en concepte de transferència per costos indirectes. Els costos indirectes, què contemplem? Els costos indirectes contemplem la participació dins l'exercici d'una activitat, d'una competència determinada, d'allò que són els serveis comuns d'una conselleria, que no són adscribibles a un exercici concret (servei jurídic, la part de feina que fa el conseller, els directors generals, els òrgans generals, el servei de gestió administrativa, econòmica, de personal, seguretat, guarderia, ordenances, etc.), també els serveis imputables a aquella activitat concreta que vengui d'una altra conselleria que fa servei a la globalitat de la Comunitat Autònoma, estic pensant en la Conselleria de Funció Pública, en els serveis jurídics, en la Conselleria d'Economia i Hisenda, etc., i també, lògicament, ja ho he dit abans, al cost del personal directiu. Tot això conforma uns costos indirectes que al mateix temps que es transfereix la competència, s'han de transferir, valorats adequadament. La valoració de 10 milions de pessetes per als tres consells insulars, creguin-ho, senyores i senyors diputats, de 10 milions per als tres consells insulars, és indubtablement una valoració, jo en diria, miserable dels costos indirectes, i no és preocupant per a aquesta transferència concreta, és ver, perquè si no en són 10, en poden ser 20, no estam parlant de grans quantitats de doblers, el que és preocupant és que la suma acumulada d'uns costos indirectes subvalorats als consells insulars poden provocar al final la fallida dels propis consells, perquè si cada vegada que es transfereix una competència, els costos indirectes no estan adequadament valorats, es produirà al final una sobrecàrrega de feina transferida als consells insulars amb una relativa permanència en el Govern de la Comunitat Autònoma d'uns costos en forma de mitjans personals i materials sobredimensionats per les transferències de competències que es fan als consells insulars. És important que es faci un estudi global, complet, del que signifiquen els costos indirectes de la totalitat de la Comunitat Autònoma i la imputació a cada servei, perquè d'aquesta manera tenguéssim un automatisme, de manera que cada vegada que es transferís una competència, els costos indirectes anassin també dins el mateix paquet sense haver de discutir sobre ells cada vegada.

En conclusió, jo vull reconèixer que almanco per les declaracions fetes pel propi conseller, com he dit abans, Sr. González Ortea a la seva compareixença, com per les del propi portaveu de la majoria en el moment de defensar el vot afirmatiu a la presa en consideració, sembla que hi ha una voluntat de reconsideració dels aspectes financers, pel que fa a una reconsideració dels ingressos que s'adscriuen a aquesta competència. Ho agraiem. Insistesc que a nosaltres, Grup Parlamentari Socialista en aquest parlament, ens agradaria acabar poder votar afirmativament aquesta transferència de competència, això ens agradaria, però en aquest moment el que hi ha damunt la taula és un text amb unes mancances, hi insistesc, legals i polítiques que la inhabiliten i amb unes mancances econòmiques, que ens recomanen vehementment sol·licitar de la cambra el vot negatiu a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. Pere Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè el president m'ha recordat el temps que tenia, però jo crec que pràcticament puc contestar a la globalitat de tots els grups, excepte a algun que ha fet qualche puntualització diferenciada.

Començaré pel principi, fins i tot la representant del Grup Mixt ha dit que partíem des d'un punt de vista, diguem-ne, de desconfiança. Bé, jo crec que aquí no ens hem de fiar ni tan sols de les paraules, som al davant d'una proposta que es va elaborar, va passar per la Comissió tècnica interinsular, i en aquest moment l'únic que en fem és una admissió a tràmit, com he recordat abans, que durant tot el procés que pugui tenir per via parlamentària, ja sigui en ponència ja sigui en comissió, s'hi podran presentar les esmenes que cadascú cregui adients i que el que valdrà al final és el que està escrit. Jo crec que no podem fer un pacte de confiança per continuar exercint aquestes competències els consells insulars dins cinc, deu o quinze anys, sinó que en l'únic que podem confiar és en la llei que surti d'aquí. Per tant, crec que no importen més comentaris.

També, quant al repartiment i les quantitats que s'assignen a cada un dels consells insulars, crec que n'hi hem parlat molts de portaveus, més o manco del mateix, que pareix que es fa referència que s'havia de fer en raó de places turístiques a cada una de les illes. Vostès creuen que realment és així?, ho diuen per quedar bé aquí, davant la cambra, o vostès votarien que una illa, en raó del nombre de places, pogués perjudicar els serveis que puguin tenir les altres? Les despeses d'aquesta transferència, les despeses que puguin provocar l'ordenació turística, no van en raó del nombre de turistes que visitin una illa o una altra, igualment que una fàbrica que fa rellotges o encenedors, com més en fa, més barats li sortiran. Jo crec que no ho podem dir, mal precedent sembraríem en aquesta competència concreta si volguéssim anar al nombre de visitants.

Ingressos, ja ho he dit. Ho reiter. A nosaltres també ens preocupava, tal com venien valorats els ingressos a la proposta, ens preocupava, i la prova és que ho vàrem anunciar dins la mateixa comissió tècnica, i la prova és que el grup, en col·laboració amb el Govern, ha parlat d'aquest tema, hi ha una preocupació, el conseller la va expressar davant la comissió, i nosaltres, aquí, en aquest moment, anunciem també que presentarem l'esmena corresponent perquè d'alguna manera el que no acceptaríem des de cap punt de vista que aquesta competència o aquest traspàs de competències pogués representar que la quantitat que s'assigna al cap de l'any als consells insulars no la recaptassin. Sota aquest punt de vista, ho acceptaríem.

Immobles, n'hi ha que en tenen i n'hi ha que no. Precisament hi ha una illa o dues que fins i tot amb aquesta proposta se'ls traspassen immobles i n'hi ha que no, però perquè ho tenen solucionat d'una altra manera, hi ha un immoble que no el conec molt bé, jo no hi he anat, però segons tenc entès és un immoble gros, un immoble que té mobiliari i un immoble que paga una quantitat bastant important en concepte de lloguer, però no vol dir que aquest immoble hagi de ser el definitiu, crec que el consell insular que vulgui, el dia de demà, no el ferma res, que digui "idò amb aquesta quantitat que pag per aquest immoble, n'he trobat un més bo, més prop, n'he trobat un que en va millor i el canviaré", no passa res.

Igual que el tema de què hem parlat de la comissió. Comissió, tutela, per favor, llegim el que diu l'article 9 en referència a la comissió interinsular de coordinació de Turisme. El títol ja ho diu, "de coordinació", només diu, amb la finalitat d'unificar els criteris d'aplicació de la normativa vigent en aquell moment o en el futur, com també de planificar l'estratègia que s'ha d'aplicar dins l'àmbit es crea una comissió interinsular que es reunirà una vegada cada any. Jo crec que això no és dir que es vulguin tutelar des del Govern les actuacions que pugui tenir en matèria ..., jo crec que és bo que dins una comunitat on hi ha un fet diferenciat, que aquesta comunitat està formada per illes i que cadascuna haurà d'aplicar una normativa precisament que sortirà d'aquesta cambra o del Govern de la Comunitat, que és bo que de tant en tant ens reunim i parlem de quins criteris té una illa o l'altra o que mirem d'unificar criteris, perquè crec que seria molt dolent, seria molt dolent que, per exemple, una companyia hotelera o una agència de viatges que està a aquesta comunitat i tengués establiments a Eivissa i a Menorca i a Mallorca, aquí tenguéssim uns criteris, a Eivissa uns altres i a Menorca uns altres, jo crec que és bo que hi hagi aquestes reunions per unificar criteris.

S'ha parlat de promoció, bé, vendrà al moment que hagi de venir, ara, vàrem començar, com he dit abans, per oficines d'informació, després hem parlat d'ordenació, i després, quan sigui l'hora, es parlarà de promoció, però vull recordar que en aquest moment precisament totes les illes tenen molt a dir quant a la política de promoció que pugui fixar el Govern balear, perquè cadascun dels consells insulars té un representant dins el consell d'administració d'Ibatur, a part dels foment de Turisme.

Costos indirectes, bé. I del director general d'Ordenació, que se m'ha dit aquí que fins i tot el Govern volia ..., jo no sé el que farà el Govern dia 1 de gener del 97, si és que aquesta llei va endavant, el Govern en lloc de tenir un director general d'Ordenació Turística, si té un director general d'Ordenació Turística, supòs que li posarà el títol que el conseller o el president del Govern cregui més adient, ara, el que és clar és que si el Govern es queda competències, com són les competències de desenvolupament del pla Futures, plans d'embelliment, formació, plans de qualitat, etc., etc., alguna cosa haurà de tenir per coordinar-les, es digui com es digui, a m i m'és igual, que li posin el títol que vulguin. Ara, això no farà que les competències no les tenguem nosaltres, igual que s'ha dit -ara me'n record- que en un cert moment fins i tot el Govern fixava quin ordre s'havia d'imposar les sancions, jo crec que no ho diu la llei enlloc, seran els consells insulars, com han fet amb altres competències.

M'agradaria també dir que nosaltres agrairíem i ens agradaria que aquesta llei sortís pel consens de tots, perquè ..., però tampoc no seria una excepció si no sortís amb consens, n'hi ha hagut moltes que no han sortit per consens, s'han votat, i bé, el que ha acordat la majoria, s'ha fet.

S'ha parlat també que els ingressos, per part del representant del Grup Socialista, que podien provocar una fallida dels consells, ens preocupa, també, ja li ho dic, li assegure que nosaltres, a través de la tramitació, instrumentarem els mecanismes que siguin necessaris perquè això no pugui passar. També s'ha dit que no complia la Llei dels consells insulars perquè faltava documentació, efectivament, en falta, però diu que aquesta documentació s'aportarà durant la tramitació, jo vull recordar, una vegada més, que aquí estam, en aquest moment, admetent a tràmit una document i que tindrà una tramitació parlamentària que durarà un mes, o dos o tres, es faran deu ponències, o quinze o dues, i llavors les comissions pertinents. Crec que som a temps que la documentació que falti, i qualsevol diputat que formi part de la ponència o de la comissió la vulgui demana, ho pugui fer, i crec que el Govern la hi facilitarà, igual com ha passat sempre.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, que està a punt de duplicar el temps.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President, crec que he contestat a tot, i, si no, deman excuses. Només, també, en el tema dels inspectors, que hem parlat de qui els posava els vehicles o el que sigui, jo vull recordar que el que es traspasa als consells insulars són unes assignacions, unes quantitats econòmiques i amb aquestes quantitats, cada consell insular ho organitzarà així com vulgui, tindrà el nombre d'inspectors que vulgui o tindrà els administratius que vulgui, i els posarà un Mercedes o una bicicleta o aniran a fer les inspeccions amb el seu vehicle, com fan actualment. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Algun portaveu vol tornar a intervenir? Sra. Munar. té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, per contestar algunes de les coses que ha dit el portaveu del Grup Popular, si bé a nosaltres s'ha referit bàsicament respecte del tema de la confiança, per ell l'important és la llei que surti d'aquest parlament. Això és així, però, d'entrada m'ha d'acceptar que la confiança és una bona actitud per tal de poder arribar a acords, i que la llei que surti d'aquí serà el resultat de la capacitat que tendrem tots els grups d'arribar a aquests acords.

També ha fet menció a la poca importància que dóna al tema de les valoracions en base a temes que han sortit aquí i que el nostre grup ha defensat, com era el tema del territori, el tema del nombre d'habitants, el tema del nombre de turisme, el nombre de places hoteleres, etc. Jo comprenc que a ell no li interessi en aquest cas que es faci una valoració tenint unes dades objectives de quants de turistes tenim, quantes places hoteleres tenim, quants de restaurants hi ha, perquè no li sortirien unes xifres tan interessants i tan afavoridors d'altres illes com Menorca i Eivissa on ells tenen una majoria absoluta, però pensi que a l'hora de fer valoracions, hem de tenir com a base dades objectives, i sempre ha estat ben objectiu el nombre de metres de territori, el nombre d'habitants, a l'hora que el nostre grup reivindicà el fet que Mallorca representava el 80% de la riquesa i, per tant, s'havia de tenir aquest tant per cent en compte a l'hora de la transferència de les competències. Mai no els ha interessat aquesta dada perquè va en contra dels seus interessos. Ara diu que tampoc s'ha de tenir en compte ni el nombre de turistes, ni el de places hoteleres per tal de fer una valoració de les competències en matèria turística, amb què ens hem de basar, doncs?, amb la quantitat de gent que fuma?, perquè realment no crec que sigui aquesta una dada absolutament objectiva.

També ha parlat que és important tenir una comissió tècnica interinsular, que això no és un tema de controlar res, que es tracta d'unificar criteris, escolti, miri, nosaltres som una realitat pluriinsular, el Govern balear ha de donar les competències a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, perquè són quatre realitats distintes, i, si no fos així, el nostre Estatut d'Autonomia, no tendria un article que parlàs de transferències de competències als consells insulars, perquè a altres comunitats que no són quatre illes, no se'n parla d'aquest tema, per tant, vostès el que pretenen és controlar des del Govern una vegada que s'han transferides als consells insulars, les diferents competències. I això no té cap raó de ser, perquè per això no importa que ens les traspassi, cosa que crec que passarà si van per aquest camí.

També diu que hi ha temps de tenir la documentació, sí, sempre n'hi ha de temps, una vegada aprovada la llei i fins i tot acceptada, encara ens la podran enviar. Jo crec que una vegada que s'ha fet la proposta als diferents consells, que els consells insulars, el de Mallorca s'ha manifestat, els ha fet una sèrie de reflexions sobre aquest tema, que entra al Parlament perquè sigui debatuda la transferència, jo crec que és ben necessari que ja tenguem tota la documentació per poder tenir una opinió formada sobre el tema. I que no és durant la tramitació que l'hem d'anar adquirint.

Li podria argumentar moltes altres coses, però jo crec que són més que suficients, i que n'hi ha una que és rotunda; miri, som una realitat pluriinsular, l'Estatut d'Autonomia ho reconeix així, i no vulguin controlar des del Govern el que ja ha estat traspasat, no és la unificació de criteris un argument vàlid perquè precisament perquè no hi ha d'haver aquesta unificació de criteris, és pel que les competències s'han de traspasar des del Govern cap als consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Sampol, em sap greu, però ... Sr. Grosske, els demanaria que féssim atenció quan feim una petició de paraula...

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Em sap greu, Sr. President. De tota manera, consumiré trenta segons, només per dir que efectivament el tema de l'economia d'escala que ha explicat el senyor portaveu del Grup Popular és correcte, però això no justifica, si s'apliquen les variables d'una manera correcta, no justifica la diferència que hi ha entre el finançament rebut per si de Mallorca i les variables relatives a l'activitat turística que es desenvolupa a l'illa. És cert l'argument però no es materialitza en unes xifres acceptables des d'aquest punt de vista. Però m'agradaria afegir a això una darrera cosa per acabar, nosaltres denunciem aquest tracte, particularment desfavorable per a l'illa de Mallorca, però partim de la base i tenim el convenciment que són les quatre illes les que surten perjudicades amb aquesta llei de transferències de la competència d'ordenació turística, i per això, lògicament votarem de manera desfavorable a aquesta proposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, li deman, en part, en nom del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Davant l'afirmació del portaveu del Grup Popular que en aquesta tribuna ha reconegut que aquesta tramitació incompleix la Llei de consells insulars i que no s'ha enviat la documentació preceptiva, deman la suspensió d'aquest debat i que la Mesa reconsideri l'escrit del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM de dia 26 d'agost i que aquesta proposició de llei quedi retirada automàticament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, jo li vull recordar que aquesta proposició de llei ve com a conseqüència de la Comissió Tècnica Interinsular, que a més a més ha passat pels tràmits preceptius de cadascun dels tres consells insulars, i que ens trobam a la presa en consideració i que la tramitació s'ha de fer al llarg de tot el procés de tramitació parlamentària, sigui en ponència o en comissió. Per tant, té vostè un torn per fer la contrarèplica, si així ho estima convenient, perquè la tramitació continua i es procedirà després a la votació.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No li puc donar les gràcies, Sr. President.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Continui, per favor, amb el seu torn.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Continuaré la intervenció, constaran, això sí, al *Diari de Sessions* les paraules del Sr. Palau que ens dona la raó en totes les queixes que hem formulat durant tota aquesta tramitació.

La temptació era de renunciar a aquest torn i seure, però no vull deixar sense respondre unes afirmacions que ha fet el Sr. Palau, bàsicament per tot el que podrien suposar d'un intent de creure que aquí volem provocar un enfrontament entre illes. Aquí no s'ha qüestionat el finançament de les illes de Menorca i Eivissa i Formentera, s'ha qüestionat que el finançament de l'illa de Mallorca és totalment insuficient. I ens ha fet una pregunta: quins criteris volen aplicar?, creuen -ha dit amb un cert posat teatral no acostumat al Sr. Palau-, creuen realment que ens hem de basar en els criteris de turistes de cada illa? Recordaré, segons les dades que tenim, que a Mallorca se li ha calculat una despesa, un cost d'aquest servei del 59'77%, mentre té el 68% de places turístiques i el 75% de l'oferta complementària.

Jo li contestaré amb una altra pregunta: Hem d'aplicar el criteri que defensarà avui horabaixa el Sr. Rami, conseller d'Economia i Hisenda, de població? És a dir, hem de defensar que el finançament de la competència d'ordenació turística ha de ser proporcional al 80% de la població que té l'illa de Mallorca? Llàstima que no pugui replicar, però ens contestarà per vostè avui horabaixa el conseller d'Economia i Hisenda.

No qüestionàvem si estava ben dotat o no el servei a Menorca, Eivissa i Formentera, que quedi clar i que consti, i constarà al *Diari de Sessions*. Per tant, no cerquin enfrontaments, ara, per desgràcia, des de l'illa d'Eivissa, vostè no és prou solidari amb l'illa de Mallorca i no fa cas als informes i els estudis que des del Consell Insular de Mallorca s'han realitzat i que demostren que aquesta competència està mal finançada, i vostès haurien de ser particularment sensibles quan una illa, la majoria de representants elegits democràticament d'una illa, es queixen de la insuficiència dels serveis, ho haurien de tenir més en compte, perquè crec que a la viceversa sempre s'ha demostrat més solidaritat.

Ha fet una altra afirmació que també resulta penosa, vostès, dins el seu grup, s'ho cuinen i s'ho mengen, vostès dins el seu grup ja tenen garanties que el tema es corregirà, això és un vertader insult al Parlament, no és dins el grup parlamentari que han d'arreglar les qüestions, és dins el Parlament. Quines garanties tenim del que es pacta dins el grup parlamentari?, i aquest és un altre error en totes les tramitacions, perquè vostès, les lleis no les pacten dins el Parlament, les parlen dins l'hotel, es reuneixen a l'hotel, i això ho va dir el mateix conseller de Turisme, que ho vaig sentir dins la Comissió Tècnica Interinsular, que quan parlàvem de la insuficiència ... -no era vostè, encara, Sr. González Ortea, parlem de fa un parell de mesos, és que com que hi ha tants de canvis, comprenc que estigui despistat-, quan es parlava del finançament, el conseller de Turisme va dir: "Però això que no havia quedat acordat ja fa dos mesos, que no ho havíem pactat ja fa dos mesos?", clar, s'ho pacten vostès, ara, llavors no ens demanen la nostra fe.

Bé, no parlaré més de l'immoble, visiti'l, ara, ens han d'inventariar els béns immobles, no ens transfereixen un immoble del carrer Montenegro amb els mobles que hi ha allà dins, els mobles s'han d'inventariar a la proposta, hi ha d'haver una relació, quantes màquines d'escriure, ordinadors, taules, cadires, si hi ha vehicles o bicicletes, tot això s'ha de relacionar, no volem pensar el que podria passar davant una transferència de l'Administració de l'Estat al Govern de les Illes Balears sense una relació i que a l'hora de prendre possessió sortissin els funcionaris carregats amb els ordinadors cap a casa seva i trobar l'immoble buit, és que podríem arribar a aquestes situacions esperpèntiques. Ha passat, volen que això es reproduïxi respecte dels consells insulars? És que són qüestions de sentit comú, són qüestions que ni haurien d'estar escrites a la llei.

I finalment, per acabar, Sr. President, respecte de la duplicitat de càrrecs públics, perquè també amb això creim amb els vicis que han tengut les transferències de l'Administració de l'Estat a les administracions de les comunitats autònomes, el que s'aconsegueix és una duplicitat de càrrecs públics. Es transfereix una determinada competència i no es desmunta l'estructura política que donava cobertura a aquesta transferència, vostès mantendran un director general d'ordenació turística perquè figura a la proposició de llei, a l'article 9, allà on es parla de la Comissió Interinsular de Coordinació de Turisme diu que tindrà cinc vocals i un d'ells serà el director general d'ordenació turística. I què punyetes -perdonin- ha de fer un director general d'ordenació turística si han transferit ordenació turística als consells insulars, i els consells insulars no reben dotació econòmica per tenir els equivalents al director general d'ordenació turística? S'ho haurà de fer tot un conseller sense assessorament o sense ajuda de ningú, quan vostès tendran una persona aturada per fer no sabem quina feina.

En definitiva, és una llàstima que no s'hagi pogut obtenir el consens que vàrem obtenir, per exemple, amb la proposició de llei d'activitats classificades que es va aprovar per unanimitat, però no és culpa de l'oposició, en aquest cas, és culpa d'uns vicis, d'uns errors en tota la tramitació que vostès no han volgut esmenar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió, Sr. Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Palau, consumit el seu torn, no m'ha contestat, no ha contestat els meus arguments, per manca de temps, probablement, però a la vista de les contestes que ha fet als altres portaveus que es referien a qüestions que jo he plantejat, li voldria fer un desmentit, una reflexió i donar-li un consell.

El desmentit fa referència a la manca de compliment de la Llei de consell insulars d'aquesta proposició, vostè ha dit "no incompleix la llei perquè la documentació relativa als ingressos s'aportarà durant la seva tramitació, que avui començam. Això no és ver, això és fals, Sr. Palau, fals, la Llei de consells insulars diu que l'acreditació dels ingressos escrits es farà en el moment del càlcul del cost efectiu, i el càlcul del cost efectiu el fa el Govern, està a la proposició de llei en un annex sobre la metodologia emprada, per tant, s'ha incomplert la Llei de consells insulars quan no s'ha acreditat al cost efectiu quins són els ingressos obtinguts, no s'ha complert la Llei de consells insulars. El desment, Sr. Palau, no és ver el que vostè ha dit aquí davant aquest parlament.

Segon, una reflexió. Jo crec que no és bo per contribuir a l'entramat institucional d'aquesta comunitat autònoma que aquest tipus de llei no vagin consensuades, crec que no és bo que estiguin sotmeses al canvi de majories i minories d'aquest parlament, perquè quan hi hagi un canvi de majoria en aquest parlament, i hi serà, aquesta llei s'haurà de canviar, Sr. Palau, i això no és bo per a cap consell, sigui quin sigui el color polític que tenguí a un determinat moment, per tant es crida al consens institucional i al consens polític, ho torn a reiterar, és estrictament necessari per treure endavant aquest tipus de projectes de llei i, per tant, aconsella a aquest parlament avui, la votació en contra de la presa en consideració.

I un consell o una reflexió una mica més humorística. Vostè ha tengut molta sort, Sr. Palau, ha tengut sort que en aquest moment que vostè parlava, ni el Sr. Matas ni el Sr. Rami fossin asseguts a aquest banc, perquè la seva teoria sobre com han de funcionar les transferències sense tenir en compte la població, el nombre d'establiments, que són coses que no tenen res a veure, contradiu de manera tan brutal el nou procés de finançament autonòmic que el seu partit defensa, que el Govern de la Comunitat Autònoma ha defensat, és un atac tan conceptualment profund a la sistemàtica que defensa el mateix Partit Popular, que vostè ha tengut molta sort que ni el Sr. Matas, que ara es fa el sord, ni el Sr. Rami que no hi era al moment que vostè parlava, hi fossin, perquè, si no, vostè quedaria absolutament desautoritzat com a portaveu del Grup Parlamentari Popular en tot allò que significa la distribució de finançament per atribució de competències a les distintes illes que no és sinó una transposició de la sistemàtica que ha de presidir la distribució de competències de l'Estat i les comunitats autònomes.

Insistesc, el millor que pot fer aquest parlament avui és tornar aquest projecte a la Comissió Tècnica Interinsular per a la seva reconsideració. Miri, si fos una comissió mixta, si fos la sistemàtica que se segueix en la relació entre estats i comunitats autònomes, que se seguís aquí per tractar cadascuna d'aquestes comissions, això senzillament no prosperaria, si això s'hagués de negociar, el Govern de la Comunitat Autònoma amb cadascun dels governs de les tres illes, això no funcionaria, la imposició de la majoria en aquest tipus de legislació és quelcom pitjor que un error. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

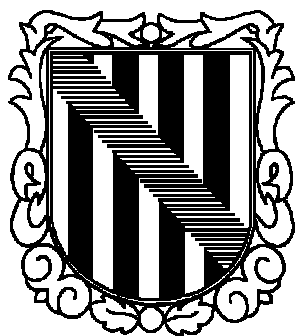
Moltes gràcies. Passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la presa en consideració, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 29; en contra, 28; cap abstenció. Queda presa en consideració ... Vots a favor, 29; en contra, 28; i cap abstenció. Queda presa en consideració aquesta proposició de llei. No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
